

Predmet: Željko Đukić i drugi –slučaj Podujevo II

Veće za ratne zločine

Okružni sud u Beogradu, Republika Srbija

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Optužnica podignuta: 14.aprila 2008.godine

Broj optužnice: KTRZ 12/07

Tužilaštvo: Zamenik tužioca za ratne zločine Mioljub Vitorović

Optuženi: Željko Đukić, Dragan Medić, Dragan Borojević i Miodrag Šolaja

Sudsko veće: Snežana Nikolić-Garotić, predsednica Veća

Članovi Veća: sudija Vesko Krstajić i sudija Vinka Beraha-Nikićević

Branioci optuženih: Zvonko Radovanović za Željka Đukića, Miroslav Perković za Dragana Medića, Đuro Dragić za Dragana Borojevića, Saša Petrović za Miodraga Šolaju.

Punomoćnici oštećenih: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović

Posmatrači:

Glavni pretres: 8. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Zamenik Tužioca za ratne zločine Mioljub Vitorović pročitao je optužnicu K.T.R.Z. 12/07 od 14. aprila 2008. godine, kojom svoj četvorici optuženih stavlja na teret krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 KZ SRJ koje su izvršili kao saizvršioци.

Odbrana optuženog Željka Đukića

U jedinicu *Škorpioni* stupio je prvi put kada je počelo bombardovanje Srbije i Crne Gore od strane NATO pakta. Pre toga bio je na ratištu u Hrvatskoj i to kao zamenik komandanta bataljona Vojske Republike Srpske Krajine, sa sedištem u Borovu [deo Hrvatske pod kontrolom Srba iz Krajine]. U *Škorpione* ga je pozvao komandant jedinice Slobodan Medić-Boca, sa kojim se dobro poznavao. Sastali su se sa komandantom Medićem u Novom Sadu, onda su došli u Beograd na neko fudbalsko igralište, ne zna na koje. Tu su dobili zelene maskirne NATO uniforme. Bio je prisutan i Milan Milanović zvani Mrgud, koga je poznavao sa ratišta u Hrvatskoj. Kada su obukli uniforme, seli su u autobus i krenuli za Podujevo. Rečeno im je da pripadaju rezervnom sastavu MUP-a Srbije i da će na terenu u Podujevu sarađivati sa Specijalnom atniterorističkom jedinicom (SAJ). Imali su identične uniforme kao i policajci MUP-a Srbije. Koliko se on seća bilo je tri autobusa. Sa njima u koloni je išao i jedan kamion koji je vozio oružje i municiju. Kada su prošli pored *Bubanj potoka* videli su da je kasarna u *Bubanj potoku* granatirana. Vozač kamiona koji je vozio municiju i oružje zaustavio je kamion i rekao da više ne može da vozi pošto se verovatno uplašio bombardovanja, a vozio je municiju. Tada se

optuženi javio da on vozi kamion, pa je preuzeo vožnju i dovezao kamion do Prolom banje. U kamionu sa njim bio je i Dragan Sarap zvani *Sarma*, kao suvozač, da on ne bi u vožnji zaspao. Po dolasku u Prolom banju smešteni su u hotel *Radan*. Ne spori da su rano izjutra 28. 03.1999. godine krenuli za Podujevo ali, po njegovom sećanju u Prolom banji su bili dva ili tri dana. U Prolom banji su se ošišali, obrijali i zadužili automatske puške. Puške su bile konzervirane, pa su ih prali u kupatilima hotela, pošto nisu imali sredstva za čišćenje. Puške nisu zaduživali pojedinačno po brojevima, već je svakome data puška bez evidentiranja njenog broja. U Prolom banji su formirani vodovi i odeljenja. On je postavljen za komadira jednog odeljenja, koje je bilo u sastavu voda kojim je komandovao optuženi Dragan Medić. U Prolom banju je došao komandant beogradskog SAJ-a, oficir po nadimku *Tutinac* i zajedno sa njim su krenuli prema Podujevu. Išli su u koloni na čelu koje je išao transporter, zatim džip u kome su bili komandant SAJ-a *Tutinac* i njihov komandant Slobodan Medić, onda su išla tri autobusa i na kraju iza autobusa još jedan transporter.

Rano izjutra 28. 03. 1999. (mada optuženi nije siguran da li je to bilo tog datuma, ali i ne negira tu činjenicu), stigli su u Podujevo. Rečeno im je da ne izlaze iz autobusa dok ne dobiju naredbu. Komandant *Škorpiona* Slobodan Medić otišao je na sastanak u jednu zgradu udaljenu stotinak metara od parkiranih autobusa u kojoj je bila komanda SAJ-a. Bez obzira na naredbu dosta pripadnika *Škorpiona* izašlo je iz autobusa i otišli su do nekih prodavnica koje su bile provaljene i iz njih iznosili raznu robu (fenove, električne aparate i druge stvari). Posle izvesnog vremena došla su dva ili tri oficira SAJ-a i rekli da i ostali izađu iz autobusa i da se pripadnici jedinice *smeste* po obližnjim kućama.

Poznavao je optuženog Dragana Medića koji mu je bio komandir, optuženog Borojevića tada nije poznavao, optuženog Šolaju takođe nije poznavao u to vreme, kao ni Sašu Cvjetana koga je upoznao kasnije dok mu je trajalo suđenje. Poznavao je svedoka Gorana Stoparića, koji je takođe bio komandir odeljenja. Ukupno je bilo oko 120 pripadnika *Škorpiona* u Podujevu. Kada je izašao iz autobusa krenuo je sa svim ostalim *Škorpionima* do kraja ulice, pa je skrenuo desno, onda su ušli u dvorište jedne kuće u ulici Rahmana Morine br. 7. U to dvorište su ušli kroz jedan prolaz između kuća koji je i sa jedne i sa druge strane imao zidove i krov, pa je izgledalo da prolaze kroz tunel.

Kada su ušli u dvorište primetio je žičanu ogradu koja dvorište deli na dva dela, a između njih je bila betonirana staza. U jednom trenutku se, iz drugog dela dvorišta u kome oni nisu bili, čula neka vika i galama. Pogledao je u tom pravcu i video grupu civila i dosta pripadnika raznorazne policije i vojske. Nikoga nije prepoznao i nije obratio naročitu pažnju na ta dešavanja. Nakon izvesnog vremena ta grupa civila je dovedna u dvorište gde je stajao optuženi, a zatim u taj prolaz koji vodi na ulicu i tu su zaustavljeni. Ispred te grupe civila stajao je Goran Stoparić sa jednim starijim čovekom koji je kasnije ubijen, ali ga nisu ubili *Škorpioni*. Sem tog starijeg čoveka, svi ostali su bili žene i deca. Bilo ih je ukupno desetak. Pored Stoparića, tu je bio i svedok P-1, Milovan Tomić zvani Šićo i Siniša Božić zvani *Cici*. Taj Božić nije kontaktirao sa civilima, već je stajao sa strane. Pošto ne poznaje ljude ne zna ko je još bio, ali bilo je još *Škorpiona*. Misli da su bili Nikica Kovačević i Petar Mitić. Optuženi je tražio da puste ljude i da nema smisla maltretirati decu i sa civilima uopšte raspravljati. Posle toga je izašao iz dvorišta na ulicu i krenuo prema autobusu. Kada je odmakao dvadesetak koraka video je da iz dvorišta izlazi Đorđe Milićević pripadnik *Škorpiona*, a onda se okrenuo i video da su ti civili izašli iz dvorišta. Na čelu civila bio je taj stariji čovek, a iza civila izašli su Goran Stoparić, Milovan Tomić i svedok P-1. Stekao je utisak da su ti civili pušteni.

Naspram ulice su stajali autobusi, a sa leve strane sedela je jedna grupa, od deset do petnaest, policajaca. Svedok ne zna kome su oni pripadali, ali pretpostavlja da su pripadali Posebnim jedinicama policije (PJP) zbog toga što su imali prljave i neuredne uniforme. Iz te grupe se izdvojio jedan policajac i kada je video civile počeo je da viče: «Šta je pičke, što puštate to, vraćaj ta govna nazad, pobij to, pička im materina». Taj policajac je prišao grupi civila izdvojio tog starijeg čoveka do neke radnje, na kojoj je izlog bio razbijen, onda ga je gurnuo kroz taj izlog u radnju i pucao u njega iz puškomitraljeza. Čovek je ostao na mestu mrtav. Policajac se zatim vratio nazad i civilima koji su tu stajali rekao: «Šta čekate, marš nazad». Oni su se okrenuli i krenuli prema dvorištu. Goran Stoparić je krenuo za civilima, krenuo je i Milovan Tomić, ali ga je optuženik zaustavio i zadržao. Pored Stoparića za civilima je krenuo i svedok P-1. Odmah zatim začula se pucnjava iz dvorišta u koje su se vratili civili. Iz dvorišta je istrčala grupa pripadnika *Škorpiona* među kojima Nikica Kovačević, Petar Dmitrić i još neki koje nije znao. Ne može da se seti da li su oni izašli neposredno pre nego što se čula pucnjava ili odmah nakon pucnjave. O tome je dugo razmišljao i ne može da kaže da li su ti pripadnici *Škorpiona* izašli neposredno pre nego što se čula pucnjava, ili odmah nakon što se čula ta pucnjava. Odmah zatim, na lice mesta dotrčao je oficir iz SAJ-a, za koga sada zna da se zove Spasoje Vulović, utrčao je u dvorište i počeo je da viče da to ni životinje ne bi uradile. U međuvremenu došli su Slobodan Medić i Tutinac. Došao je i doktor i nekim povređenim je ukazivana pomoć. Pripadnicima *Škorpiona* je naređeno da uđu u autobus i da se vrate u Prolom banju. To je sve što zna o ubistvu 14 albanskih civila u dvorištu kuće u Podujevu.

Dok su se vraćali autobusom i kasnije bili u Prolom banji, nije se pričalo o tom događaju i nije uspeo da sazna na koji način se to desilo i da li je u tom ubistvu učestvovao neko iz *Škorpiona*. Ne oseća se krivim za delo koje mu se stavlja na teret jer ga nije učinio

Glavni pretres: 9. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Odbrana optuženog Dragana Medića

Negira navode optužnice, smatra da nije kriv i ne želi da odgovara na pitanja.

Odbrana optuženog Dragana Borojevića

Bio je pripadnik jedinice *Škorpioni* od 1995. godine. Od 1997. godine živi u Šidu. Na početku bombardovanja NATO, 24. ili 25. marta 1999. godine, po njega kući u Šid došao je jedan čovek, čijeg imena se sada ne seća i rekao mu da jedinica *Škorpioni* treba da ide na Kosovo. Iz Šida su otišli u Novi Sad, gde se kod komandanta Slobodana Medića skupila jedinica - njih oko 150. Zatim su autobusima došli u *Bubanj potok*, gde su zadužili uniforme. Odatle su u dva autobusa, koliko se on seća, prevezli u Prolom banju. U Prolom banji dobili su automatske puške kalibra 7,62 mm. Puške nisu zaduživali pojedinačno, niti po brojevima. Po njegovom mišljenju puške im je podelio Srđan Manojlović, pripadnik jedinice *Škorpioni*. Puške su bile konzervirane, pa je on svoju očistio. Ne može da se seti da li su sa dva ili tri autobusa iz Prolom banje otišli u Podujevo. Komandant Slobodan Medić sa svojim obezbeđenjem išao je džipom. Nije video nikakve kamione koji su išli u koloni sa autobusima. Nije znao da su bili u sastavu SAJ-a. Da su u sastavu SAJ-a saznao je kada se vratio sa drugog terena na Kosovu, u

maju 1999. Dragan Medić je bio komandir čete, kada su bili u Deletovcima, šta je bio u Podujevu ne zna, a iz optuženice je pročitao da je bio komandir voda. Od optuženih poznao je Dragana Medića i Željka Đukića. Ne može da se seti koji je datum bio kada su stigli u Podujevo, ali dozvoljava mogućnost da je to bilo 28. 03. 1999. U Podujevu je bilo dosta policije i vojske. Bili su pripadnici SAJ, PJP i svi su imali iste uniforme.

Kada su došli u Podujevo, data je naredba da se ne izlazi iz autobusa. Ostali su u autobusu nekih desetak minuta. Nakon izvesnog vremena naređeno im je da izađu iz autobusa i da se smeste po kućama. On je, sa nekim pripadnicima kojima ne zna imena i sa Brankom Pavlovićem, ušao u neku kuću, koja je imala veliku ogradu, veliku kapiju i bila na sprat. Pored kuće je bilo dvorište, a kuća je bila prazna, nije bilo nikoga. Nisu sve vreme bili u kući, izlazili su na ulicu. Ne zna koliko je dugo bio u kući, možda pola sata. Kada je izašao na ulicu video je Milovana Tomića zvanog Šića, koga poznaje. Razgovarali su on, Tomić i Pavlović, kada se čula rafalna pucnjava iz četiri, pet ili šest pušaka. Ta pucnjava se čula na udaljenosti od nekih 150-200 metara. Ne zna odakle se čula pucnjava, da li iz dvorišta ili sa ulice. Ne zna koliko su bili udaljeni autobusi od mesta na kome je bila pucnjava. Ne zna ni da li je u vreme pucnja video autobuse. Zna da je Milovan Tomić otišao, ali ne može da se seti da li nepsredno pre ili posle pucnjave. Pucnjava je kratko trajala, minut-dva, radilo se o nesređenoj rafalnoj paljbi (neko je pucao kratkak, a neko duži rafal). Nastao je metež, neko je ulazio, a neko izlazio iz dvorišta. Bili su tu i pripadnici SAJ-a i nakon dvadeset minuta vratili su se u autobuse i ponovo otišli u Prolom banju. Željko Đukić je, prilikom vraćanja u Prolom banju, u autobusu, pitao ko je to uradio, misleći na pucnjavu. Međutim, svi su ćutali, niko mu nije odgovorio. Poznaje svedoka Stoparića. Sašu Cvjetana je upoznao u Prolom banji, a nije ga video u Podujevu.

Nema nikakve veze sa pucnjavom u kojoj su ubijenu Albanci. Poznato mu je i video je, da su ubijena i deca, čak i dete od dve godine. Na pitanje predsednice Veća zašto bi ga svedok P-1 teretio odgovorio je da se o svedoku P-1 neće ništa da kaže, dok on ne bude saslušan, pa će onda u njegovom prisustvu reći šta misli, zbog čega ga on tereti.

Glavni pretres: 9. i 10. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje optuženog Miodraga Šolaje

Razumeo je optužnicu. Ne prizanje izvršenje krivičnog dela. Ne oseća se krivim. Postao je pripadnik jedinice *Škorpioni* u drugoj polovini marta 1999. Pozvao ga je njegov raniji poznanik Goran Stoparić, koji je od ranije bio pripadnik *Škorpiona* i to zajedno sa većom grupom mladića iz Šida. Okupili su se kod Vatrogasnog doma u Šidu, pa su autobusima krenuli u Novi Sad. Tamo im se pridružila još jedna grupa, pa su nastavili put prema Beogradu. Na jednom igralištu u Beogradu, ne zna tačno gde, možda i u okolini Beograda dobili su potpuno nove maskirne-NATO uniforme. Iz Beograda su autobusima otišli u Prolom banju. Tu im je podeljeno naoružanje iz jednog kamiona koji je išao iza njihovih autobusa. Naoružanje su zadužili bez potpisivanja i evidencije broja oružja. Oružje im je delio neki stariji čovek, ne zna kako se zove. Znao je da je komandant jedinice neki Boca i znao je kako izgleda, ali tada nije znao da je to Slobodan Medić. On

je bio u vodu čiji je komandir bio neki Žuća. Bio je kurir i nosio je torbu sa komandirovim stvarima.

Optužene Borojevića i Medić Dragana ne poznaje.

Ujutru 28. 03.1999. autobusima su došli u Podujevo. Ne zna kome su kao jedinica pripadali, ali misli da je to bio MUP-u Srbije. Nosili su znak MUP-a Srbije. Misli da su pripadali SAJ-a, ali nije siguran. U Podujevu je bilo dosta uniformisanih lica, u raznim uniformama. Kada su došli u taj grad rečeno im je da sede u autobusima. Posle izvesnog vremena došli su neki uniformisani policajci, pretpostavlja da se radi o policajcima iz SAJ-a. Rekli su im da izađu iz autobusa, pa je njih dvadesetak pošlo sa tim iz SAJ-a. Prešli su raskršnicu i u drugoj ulici ušli u jedno dvorište, u kome je bila kuća na sprat i tu su im rekli da se smeste. Dok se on nalazio u kući na prvom spratu, čuo je neku pucnjavu, nije znao odakle dolazi. Nakon što se pucnjava završila izašli su napolje na ulicu, tu ništa nije primetio, samo je čuo da pripadnici SAJ-a viču i psuju, govoreći da nisu trebali da naprave takav problem. Ne zna o čemu se radilo, samo zna da su policajci vikali i da su im naredili da ponovo uđu u autobus. Autobusima su se vratili u Prolom banju, gde su bili 10-tak dana, pa su onda pušteni kućama, da bi posle izvesnog vremena ponovo bili mobilisani i otišli na Kosovo. Na putu iz Podujeva za Prolom banju, čuo je da su neka deca ubijena u nekom dvorištu, ali o tome ne zna ništa. On nikoga nije pretresao, nije bio u dvorištu gde je neko ubijen. Ne može da objasni zašto ga Goran Stoparić. Ponavlja da tog jutra nikoga u Podujevu nije pretresao, niti ima bilo kakve veze se ubistvom žena i dece u Podujevu.

Glavni pretres: 6. 10. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Milana Anastasijevića

U martu 1999. na početku bombardovanja snaga NATO pakta radio je u OUP Podujevo kao inspektor na suzbijanju privrednog kriminaliteta. Pre početka bombardovanja četiri inspektora su radili na suzbijanju kriminaliteta, a nakon početka bombardovanja ostao je samo on. O ubistvu u Podujevu, Dežurnu službu OUP-a Podujevo obavestilo je anonimno lice. Tog dana kada se dogodilo ubistvo, 28. marta, nije izlazio na uviđaj. Uviđaj je obavljen nakon dva ili tri dana od strane istražnog sudije Okružnog suda u Prokuplju Mijata Bajovića. Istražni sudija nije mogao ranije da dođe zbog toga što je put Prokuplje – Podujevo bio blokiran. Sa istražnim sudijom je bio na licu mesta u dvorištu jedne kuće u ulici Rahmana Morine. Istražni sudija je sačinio zapisnik, a on službenu belešku. Lice mesta i tela ubijenih fotografisao je kriminalistički tehničar Radislav Janković.

Pored tela u dvorištu te kuće u ulici Rahmana Morine, koja je bila 100 do 200 metara udaljena od OUP-a Podujevo, bilo je tela još na tri mesta u blizini i to u jednoj čajdzinici dva tela starijih muškaraca, dva tela pored preduzeća *Lesna* i jedno muško telo u dvorištu na kapiji kuće porodice Gashi. Inače, toga dana 28. 03.1999. nije čuo nikakvu pucnjavu, ni pojedinačnu, ni rafalnu.

Četnaest tela koja su zatečena u dvorištu kuće u ulici Rahmana Morine br. 7, nađena su u delu dvorišta kada se uđe kroz kapiju, koja je bila zatvorena kao nekakav tunel, pa sa leve strane od vrata kuće. Tela su bila na gomili, a van te gomile bila je telo žene kojem su u međuvremenu, od ubista do uviđaja, psi lutalice oštetili članak. Nije mu poznato da li je

neko izlazio na lice mesta istog dana kada se događaj dogodio, ali on je bio tek nakon dva ili tri dana.

Na toj gomili tela bilo je četvero-petoro dece, četiri-pet ili više žena, jedan stariji muškarac. Na licu mesta je bio veliki broj čaura koje su se nalazile na 4-5 gomila u dvorištu i na stazi koja kroz tunel vodi sa ulice u dvorište. Veliki deo tih čaura su pokupili i to u više navrata i predali ih uz predmet istražnom sudiji. Ne može da opredeli koliko je bilo čaura, ali zna da su ih skupljali u nekoliko navrata. Po nalogu istažnog sudije, tela ubijenih prebačena su u Kliničko-bolnički centar u Prištini. Kriminalistički tehničar Janković je fotografisao lice mesta i napravio foto-dokumentaciju. Tek kasnije, u jesen 1999. ili u proleće 2000. po sećanju je sačinio skicu lica mesta. To je uradio u vreme kada je bio radnik OUP Kuršumlija, a skicu je radio po nalogu Duška Klikovca iz SUP-a Niš, koji je imao zadatak da radi na tom predmetu.

I pre bombardovanja je bilo sukoba policije i naoružanih grupa, a toga dana skoro da nije bilo stanovništva u Podujevu, jer su svi napustili grad. Inače, u Podujevu je bilo 99 odsto Albanaca. Zajedno sa okolnim selima bilo je oko 100.000 stanovnika, a toga dana skoro da nije bilo civila u gradu. Ne može da objasni otkuda u gradu te žene i deca koji su ubijeni.

Dosta je bilo i policije u raznim uniformama, ne zna koja su sve obeležja nosili. Nije mu poznato da su se u nekoj zgradi koja se zvala *Komanda* održavali sastanci načelnika i komandira policije OUP-a Podujevo sa komandantima SAJ-a, ali zna da su njegovi rukovodioci bili na nekim sastancima.

Tek kasnije je saznao da je u tom dvorištu bilo i preživelih i da je njima ukazana pomoć. Ne zna da je izdata komanda da se neka jedinica vrati iz Podujeva, ali je video da su autobusi sa pripadnicima neke od jedinica odmah posle događaja napustili Podujevo. Sačinio je skicu lica mesta koja se nalazi u spisima predmeta i koja ima legendu od 17 tačaka. Pogledao je tu skicu, kao i fotografije koje se nalaze u predmetu i bliže objasnio gde se nalaze pojedini objekti i međusobne udaljenosti jednih od drugih.

Pitanja punomoćnika oštećenih:

Punomoćnica oštećenih Nataša Kandić postavila je više pitanja u cilju utvrđenja okolnosti da li su se stanovnici Podujeva albanske nacionalnosti masovno iseljavali, koliko ih se iselilo, u kom vremenskom periodu i da li je iseljavanje počelo pre bombardovanja. Svedok je odgovorio da se iz Podujeva iselilo sigurno oko trideset do četrdeset hiljada Albanaca, da je iseljavanje počelo pre početka bombardovanja i da su albanske porodice individualno odlučivale da li će da se sele. Svedok je uporno izbegavao da objasni kako je moguće da se porodice individualno iseljavaju, a da ih se za nekoliko dana iseli nekoliko desetina hiljada. Pored toga, nije objasnio zbog čega se Albanci iseljavaju, da li je bilo pretnje, ko im je pretio i da li su morali da napuste grad. Rekao je da je u jednom selu u blizini Podujeva bilo oko šezdeset hiljada Albanaca. Na pitanje punomoćnice odgovorio je da su se Albanci žene i deca vraćali u Podujevo, ali nije želeo da objasni to ko ih je pozvao da se vrate i pod kojim uslovima su se vratili.

Ova pitanja punomoćnika značajna su što se iz odgovora svedoka jasno vidi da je iseljavanje Albanaca iz Podujeva bilo masovno i da su se iseljavali pod prinudom, iako to svedok nije hteo da direktno potvrdi. Ova pitanja su značajna i u vezi sa konkretnim događajem koji je predmet optužnice, jer su ubijeni civili bili izbačeni iz svojih kuća pre nego što su streljani. Pored toga policajci su se useljavali u kuće Albanaca koji su se iselili, a i u kuće onih koji su još uvek bili u njima..

Saslušanje svedoka Radislava Jankovića

Radio je kao kriminalistički tehničar u OUP-u Podujevo. Na dan 28. 03. 1999. godine, u prepodnevnom časovima bio je u kancelariji OUP-a Podujevo. U kancelarijama OUP-a bili su načelnik, komandir stanice policije, inspektori iz dežurne službe. U jednom trenutku se čula pucnjava u blizini iz dvorišta jedne kuće koja se nalazila, kao i OUP u ulici Rahmana Morine. Čuli su se rafali. Prvo jedan dugi rafal, pa još jedan ili dva. Svi oni, uključujući i načelnika i komandira stanice policije, istrčali su iz prostorija OUP-a na stepenice. Video je da neki ljudi u maskirnim uniformama udaraju i lupaju službena kola OUP-a koja su se nalazila parkirana ispred zgrade. Međutim, došao je neki starešina koji je počeo da viče na te vojnike, smirio ih je i oni su prestali da udaraju u automobile. Svi su se vratili u prostorije OUP-a i jednom inspektor, koji je bio dežurni toga dana u dežurnoj službi, izdato je naređenje da ode na lice mesta u dvorište te kuće i da vidi šta se desilo. Kada se on vratio rekao je da je ubijena veća grupa žena i dece i da su njihova tela naslagana na gomilu u dvorištu kuće. Uviđaj nije obavljen istog dana, već posle tri dana, zbog toga što se čekao istražni sudija iz Prokuplja, a koji nije mogao da dođe zbog blokade puta. Posle tri dana uviđaj su izvršili istražni sudija iz Prokuplja Mijat Bajović i inspektor iz OUP-a Podujevo Milan Anastasijević i svedok. Kada su ušli unutra video je tela na gomili, bila je kuća na sprat, a svuda okolo uključujući i prolaz prema ulici, bilo je puno čaura. Konstatovali su da su tu tela 14 žena i dece, a kasnije kad je došao doktor iz SAJ-a saznali su da je petoro dece preživelo streljanje. Našli su i još neka tela na ulici Ivana Kosančića i još na nekom mestu, ali ne može da se seti gde. Ne zna tačno koliko je čaura bilo ali veliku količinu čaura je pokupio i priložio u predmet.

Pitanja punomoćnika oštećenih:

Na pitanje punomoćnika Dragoljuba Todorovića svedok je rekao da je uviđaj posle streljanja albanskih žena i dece obavljen posle dva dana. Međutim rekao je da je on sutradan posle ubistva odlazio u dvorište i to samoinicijativo da vidi da li je na licu mesta nešto pomerano. Video je da nije bilo nikakvih pomeranja i o tome je obavestio svog načelnika OUP-a u Podujevu. Ovo pitanje je značajano zbog toga što se jasno vidi da su organi lokalne policije u Podujevu mogli da izvrše uviđaj odmah nakon što su civili ubijeni i da nisu morali da čekaju istražnog sudiju iz Prokuplja. Tim uviđajem, istog dana ili sutradan mogli su da se fiksiraju tragovi da se, možda, pronađu projektili ili drugi materijalni dokazi koji su u međuvremenu mogli da se uklone, a koji bi mogli da pomognu utvrđivanju činjenice koji su pojednici izvršili zločin. Pogotovu je značajno to što svedok odlazi na lice mesta i o tome obaveštava svog šefa, a ništa ne radi na tome da fiksira tragove, prikupi neke dokaze, snimi lice mesta, što bi svakako doprinelo pouzdanijem utvrđivanju činjenica, nego što se dobilo uviđajem koji je obavljen tek nakon dva dana.

Pored toga takvo ponašanje svedoka i njegovog načelnika ukazuje da se sa tragovima i dokazima na licu mesta moglo manipulirati, pošto isto nije bilo obezbeđeno, sve vreme od momenta događaja do momenta uviđaja koji je izvršio istražni sudija.

Saslušanje svedoka Dragana Markovića

Svedok je po zanimanju lekar i 1999. radio je u SAJ-u i danas radi kao lekar i istoj jedinici. Dana 28. 03. 1999. bio je u Podujevu. U Podujevu su bili stacionirani u nekim

napuštenim kućama. U jutarnjim časovima pozvao ga je komandant beogradskog SAJ-a Zoran Simović zvani Tutinac i rekao da hitno dođe u dvorište jedne kuće, za koju se sada ne seća u kojoj se ulici nalazi. Odmah je uzeo svoj ranac i izašao napolje. Kada je došao ispred zgrade, na kapiji ga je sačekao Spasoje Vulević, pripadnik SAJ-a i odveo ga u drorište. U dvorištu je bio, takođe pripadnik SAJ-a, Predrag Fabijanić. U dvorištu je zatekao stravičan prizor. Na jednoj gomili ležali su žene i deca koji su bili ranjeni ili mrtvi. Odmah je pokušao da utvrdi da li ima živih i da im ukaže pomoć. Neka od ranjene dece davala su znake života. On je odmah počeo da im zaustavlja krvarenje, uključuje im infuziju i od Vulevića i Fabijanića tražio da decu iznesu, stave u kola i prebace ih u Prištinu u bolnicu. Rane su bile od vatrenog oružja i bile su sveže. Nije obraćao pažnju ni na šta drugo, sem na to da ukaže pomoć povređenima koji su davali znake života. Uspeo je da izvuče petoro ranjene dece, da im ukaže pomoć, da ih izvuče na ulicu, stavi u kola i preveze u bolnicu. Kasnije je čuo da su ta deca preživela streljanje. Nije bio prisutan uviđaju koji je obavljao istražni sudija nekoliko dana nakon događaja, nije primetio da li ima čaura, niti bilo šta drugo sem povredene dece. Bio je u potpunosti skoncentrisan na to da utvrdi da li ima povređenih koji daju znake života i da im ukaže pomoć.

Pitanja punomoćnika oštećenih:

Punomoćnica oštećenih Nataša Kandić pitala je svedoka da li je on, kao lekar, pored ukazivanja pomoći ranjenim imao neku obavezu da se pobrine i o telima ubijenih. Svedok je odgovorio da je on bio koncentrisan samo na ukazivanje pomoći ranjenima i da u odnosu na tela usmrćenih nije imao nikakvu obavezu, bilo kao lekar, bilo kao pripadnik SAJ-a. Na pitanje punomoćnice odgovorio je da su ljudi ubijeni iz vatrenog oružja, da su rane bile sveže i da je pucano iz neposredne blizine.

Glavni pretres: 7. 10. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Spasoja Vulevića

Bio je komandir voda u SAJ-u. Bio je u Podujevu 28. 03.1999. U jutranjim časovima pozvao ga je preko radio veze njegov neposredni starešina komandant beogradskog SAJ Zoran Simović, zvani Tutinac, da izađe na ulicu. Kada je izašao, video je nekoliko autobusa, postrojenih jedan iza drugog. Simović mu je rekao da komandirima voda iz jedinice *Škorpioni*, koji su tim autobisima stigli u Podujevo, pokaže kuće gde mogu da se smeste. On je dvojici uniformisanih lica koji su bili komandiri vodova u *Škorpionima*, pokazao dve kuće jednu do druge, a koje su se nalazile u blizini mesta gde je bio smešten SAJ. Tim komandirima vodova je naredio da u slučaju da u kućama zateknu civile, da im kažu da izađu na ulicu, jer je bila u toku akcija izvlačenja civila iz Podujeva. Nakon što je dao uputstva toj dvojici komandira vratio se u kuću u kojoj je bila smeštena Komanda SAJ-a, koja je bila daleko oko 80 metara od kuća u kojima su *Škorpioni* trebali da se smeste. Počeo je da pije kafu, međutim, u tom trenutku čula se jaka besomučna pucnjava. Pucalo se istovremeno iz više pušaka, a pucnji su se čuli iz pravca kuća gde je ostavio komandire vodova *Škorpiona*. Istrčao je napolje, ušao u dvorište odakle se čula pucnjava i video stravičan prizor i to da na gomili leže ubijeni žene i deca. Odmah je primetio da ima živih, video je da je u dvorište ušao i doktor Marković, pa je u svom naručju izneo

dvoje dece za koje je doktor Marković rekao da su živa. Decu su stavili u kola i odvezli ih u bolnicu u Prištini. Tu su, ispred kuća, stajali pripadnici *Škorpiona*. Počeo je da viče na njih, jer je bio siguran da su to oni uradili. Oni su sagli glave i ništa nisu govorili. Zna da su oni odmah nakon toga odatle vraćeni.

Pitanja punomoćnika oštećenih:

Punomoćnica oštećenih Nataša Kandić predložila je svedoku Vuleviću njegov iskaz iz istrage, gde on govori da pre nego što je uputio pripadnike *Škorpiona* da se smeste u određenoj kući nije proveravao da li je kuća prazna. Punomoćnica je citirala deo izjave svedoka iz istrage koji je glasio: «Nisam proveravao da li su kuće prazne, to je proveravala lokalna policija i ja sam im rekao da ako ima nekoga u kućama, što je bilo naređenje moje komande, ta lica izvedu na ulicu, gde bi ih preuzeli plavci». Punomoćnica je pitala zbog čega su civili isterivani napolje iz svojih kuća, a svedok je izbegavao odgovor, prebacujući odgovornost za to isterivanje na lokalnu policiju. Međutim, nakon više postavljenih podpitanja punomoćnice, svedok je potvrdio da je ta njegova izjava iz istrage tačna i da su ti albanski civili prvo izbacivani na ulicu, a zatim upućivani da napuste grad. Rekao je da je deo civila koji je izbegao iz Podujeva isteran od strane policije iz svojih kuća i stanova. Navedeno pitanje punomoćnice značajano je da bi se osvetlio kontekst događaja koji je predmet optužnice (ubistvo albanskih civila). Na osnovu ovih pitanja punomoćnice svedoku Vuleviću, vidi se da su albanski civili praktično stavljeni van zakona, što dodatno objašnjava kako je moglo da dođe do tako stravičnog zločina.

Saslušanje svedoka Zorana Simovića

Bio je oficir SAJ-a. Bio je komandant tzv. beogradskog SAJ. Komandant SAJ-a je inače bio Živko Trajković, koji je dan pre ubistva u Podujevu povređen tako što je vozilo u kojem se on nalazio naletelo na protivtektonsku minu. Tom prilikom poginuo je njegov vozač Radovan Aleksić. Pre tog događaja komandant Trajković mu je naredio da ide u Prolom banju i u Podujevo dovede jedinicu koja je pripadala rezervnom sastavu MUP-a. Otišao je u Prolom banju i doveo jedinicu *Škorpioni* koja je bila u rezervnom sastavu MUP-a, čiji je komandant bio čovek sa nadimkom *Boca* i koja je od MUP-a dobila uniforme i oružje. Ta jedinica je bila pod komandom SAJ-a, a SAJ je bio pod komandom Štaba MUP-a, koji je imao sedište u Prištini. Jedinica je došla u jednom autobusu. On nije bio u tom autobusu, već u posebnom vozilu. Po dolasku u Podujevo on je svojim komandirima vodova rekao da, zajedno sa komandirima *Škorpiona* nađe smeštaj u kućama koje su bile prazne. Ne može da se seti kako se zovu njegovi komandiri, ali misli da je jedan bio Spasoje Vulević. Neposredno posle toga otišao je u zgradu policije na sastanak sa komandantom prištinskog SAJ-a Savom Stalevićem, komadantom *Škorpiona*, Bocom i generalom policije Obradom Stevanovićem.

Sastanak nije ni počeo, a čula se rafalna paljba. Odmah je istrčao napolje jer se uplašio da se desio neki incident. Krenuo je pravcu odakle se čuo rafal i rekao Spasoju Vuleviću da ode i vidi šta se desilo. Vulević je otišao i kada se vratio saopštio mu je da su u jednom dvorištu ubijeni albanski civili. Nije ulazio u kuću gde se desio taj događaj. Rekao je dr Draganu Markoviću i Vuleviću da povređenima ukažu pomoć i da ih sanitetskim vozilom prebace u bolnicu u Prištinu, što je i urađeno. Na licu mesta, ispred dvorišta gde se dogodio zločin zaključio je da su taj zločin počinili pripadnici jedinice koju je on doveo iz Prolom banje. Bio je siguran da su pripadnici te jedinice ubili albanske civile. Nije

mogao da zna ko je od njih to uradio, ali je odlučio da celu jedinicu vrati u Prolom banju. Izdao je takvo naređenje i cela jedinica je vraćena u Prolom banju.

Ne zna ništa o uviđaju na licu mesta. Smatra da su taj uviđaj trebali da obave lokalni organi policije u Podujevu. Za vreme dok je komandant SAJ-a Živko Trajković bio odsutan njega je zamenjivao ili on kao komandant beogradskog SAJ-a ili Savo Stalević, zavisno od toga ko je bio prisutan. O događaju u Podujevu izvestio je načelnika Štaba MUP-a Srbije u Prištini Sretena Lukića. Ne može da kaže tačan datum kada se to dogodilo, ali ostavlja mogućnost da je to bilo 28. 03. 1999. Ne zna kada je i ko je izvršio uviđaj na mestu gde su ubijenu albanski civili, jer nije bio u Podujevu, već na sahrani vozača Radovana Aleksića.

Fond za humanitarno pravo

Glavni pretres: 10.11.2008.

Izveštaj: advokat Dragoljub Todorović, punomoćnik žrtava

Saslušanje svedoka Zdravka Smiljića

Svedok je u vreme događaja bio pripadnik jedinice *Škorpioni*. Pripadnici ove jedinice okupili su se u Šidu, a odatle su otišli prvo u Beograd, gde su zadužili opremu, a onda istog dana u Prolom Banju. Putovali su sa dva autobusa. U Prolom Banji su boravili dva-tri dana, nakon čega su dobili naredbu da idu za Podujevo/Podujevë. Dok je jedinica boravila u Prolom Banji video je generala Ljubišu Pavkovića kako razgovora sa komandantom jedinice Slobodanom Medicem. Jedinica *Škorpioni* nalazila se u rezervnom sastavu MUP-a, njeni pripadnici nosili su zelene maskirne uniforme, na čijem se levom ramenu bio upisan amblem *Škorpioni*.

Kada su stigli u Podujevo/Podujevë na njih je, od strane nekih civila, otvorena pojedinačna paljba. Pripadnici Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ) pucali su vazduh i odgovarali na vatru tih civila. Pre dolaska u Podujevo/Podujevë nisu dobili bilo kakvu naredbu za postupanje sa civilima u slučaju da na njih naiđu. Nisu videli civile, a za slučaj da jesu misli da bi ih odveli do stanice policije. Izašli su iz autobusa, a nešto kasnije komandir voda im je naredio da uđu u neku kuću na sprat, koja se nalazila u blizini mesta gde su stajali autobusi. Do te kuće doveli su ih pripadnici SAJ-a. Pretresali su sve prostorije kako bi proverili da li u kući ima ljudi. Nakon pola sata čuli su rafalnu paljbu. U trenutku pucnjave nalazio se na terasi i odatle je video neke pripadnike *Škorpiona* kako pretrčavaju preko nekog dvorišta. Odmah zatim komandir voda im je naredio da izađu i postroje se ispred kuće. Dok su stajali u stroju komandant jedinice je bio vidno uzbuđen i uzvikivao je psovke koje su bile upućene celoj jedinici. Video je kada je stiglo sanitetsko vozilo i parkiralo se par kuća dalje. Naređeno im je da ponovo uđu u autobuse i odmah su krenuli nazad u Prolom Banju. U Podujevu/Podujevë su se zadržali dva-tri sata. Čuo je da je neko pucao u civile, da su neki civili ranjeni i da su odvezeni sanitetskim vozilom. Ne seća se da je u Podujevu/Podujevë video pripadnike PJP.

Poznaje sve optužene i misli da su u vreme ubistva civila u Podujevu/Podujevë izgledali slično kao i sada. Sve njih je video pri postrojavanju ispred autobusa. Optuženi Borojević nije ulazio u kuću u kojoj je bio svedok.

Nakon predočavanja fotografije koju je priložio optuženi Željko Đukić, svedok izjavljuje da prepoznaje fotografiju, da je sačinjena u Prolom Banji pre odlaska u Podujevo/Podujevë i da je on prvi s desna.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika advokata Todorovića odgovara da su iz Šida išli prvo u Novi Sad, gde su im se priključili neki pripadnici jedinice, a onda su nastavili za Beograd. Sa autobusima putovao je i neki kamion koji je prevozio oružje i municiju. Na prodavnicama i radnjama u Podujevu/Podujevë bila su razbijena vrata i izlozi. Oružje su zadužili i razdužili bez bilo kakvog popisivanja. Nekoliko meseci od ovog događaja o tome je razgovarao sa okrivljenim Željkom Đukićem i taj optuženi je, u vezi s tim, pokazivao izvesnu zabrinutost.

Saslušanje svedoka Branka Pavlovića

Pripadnici jedinice *Škorpioni* okupili su se u Šidu, odakle su sa dva ili tri autobusa otputovali prvo u Beograd, gde su dobili zelene maskirne uniforme. Onda su otputovali u Prolom Banju, gde su dobili naoružanje, automatske puške AP 72 i paket od 150 metaka. Zaduženje naoružanja bilo je evidentirano pismeno i to je činio Srđan Manojlović.

U Podujevo/Podujevë su stigli oko podneva. Neko vreme sedeli su u autobisima, a onda im je komandant *Boca* izdao naređenje da se rasporede po okolnim kućama. On, Dragan Brajić zvani *Krcko* i Jova, čije prezime ne pamti, otišli su do neke kuće koja se nalazila u pravcu u kome su bili pakirani autobusi i u koju se ulazilo kroz prolaz dugačak oko 10 a širok oko 3 metra. Ušli su u kuću, popeli se na sprat i on je izašao na terasu. Sa terase je video dvorište, drvenu ogradu, kapiju, vozilo marke *mercedes* u dvorištu, ulicu sa desne strane na kojoj je bilo neko borbeno vozilo, policajce u plavim uniformama i na udaljenosti od oko 10-tak metara optuženog Željka Đukića kako razgovora sa Milovanom Tomićem. Ubrzo zatim čula se rafalna paljaba, a kasnije i jedan pucanj. Neko sa ulice je rekao da dejstvuje snajper i oni su legli na pod terase. Optuženog Dragana Borojevića video je pored drvene kapije do koje je taj optuženi došao iz pravca autobusa. Borojević je bio naoružan, a misli da je pušku nosio na ramenu. Nakon 10-15 minuta naređeno im je da izađu iz kuće i dođu do autobusa. Dok se kretao ka autobusima video je da iz jednog od susednih dvorišta u ćebadima iznose povređene ljude i odnose ih do kola hitne pomoći. Saznao je da su u tom dvorištu ubijeni neki civili, među kojima i deca.

Poznaje optužene Dragana Borojevića i Miodraga Šolaju, dok optužene Željka Đukića i Dragana Medića ne zna lično. Optuženi Đukić Željko bio je komandir odeljenja. Negira navode optuženog Dragana Borojevića da se taj optuženi u momentu kada se čula pocnjava nalazio u kući u kojoj je bio svedok. Jedini pripadnik *Škorpiona* koji je nosio šlem bio je zaštićeni svedok *P1*, dok su dvojica-trojica nosili marame. Naoružanje su razdužili nakon povratka iz Podujeva/Podujevë, a niko nije vršio pregled pušaka iz koji je pucano.

Nakon što mu je pokazana fotografija koju je priložio optuženi Đukić, svedok izjavljuje da na fotografiji s leva na desno prepoznaje Milovana Tomića, optuženog Željka Đukića i Zdravka Smiljića. Optuženi Željko Đukić je u Podujevu/Podujevë izgledao kao na toj fotografiji.

Nakon suočenja sa optuženim Draganom Borojevićem na okolnost da li su se svedok i optuženi tog dana nalazili u istoj kući, optuženi tvrdi da je bilo tako, dok svedok to negira i tvrdi da je optuženog, nakon rafalne paljbe, video kod drvene kapije dvorišta.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića odgovara da prilikom dolaska u Podujevo/Podujevë nije video civile, kao i da su vrata i izlozi radnji i prodavnica bili razbijeni. Pre naredbe, iz autobusa je izašao samo komandant Slobodan Medić zvani *Boca*.

Glavni pretres: 10. i 12.11.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Nikole Kovačevića

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

U Podujevo/Podujevë je dašao sa jedinicom *Škorpioni*. Putovali su sa tri autobusa, a komandant jedinice Slobodan Medić je putovao džipom. Ova jedinica imala je oko 150 pripadnika i bili su u zelenim maskirnim uniformama. Autobusi su se parkirali u centru grada. Komandant je sa obezbeđenjem otišao u komandu policije. Optuženi Dragan Medić im je rekao da ne izlaze iz autobusa, ali neki pripadnici su ipak izašli, i iz obližnjih prodavnica uzimali neke stvari. Nakon nekog vremena dobili su naredbu da se rasporede po kućama. On, Željko Đukić, Đoka Milićević, Petar Dmitrić i Rile Risović više puta su pokušali da uđu u neku od kuća, ali se u svima već nalazila policija. Stigli su do nekog velikog dvorišta u koje se ulazilo kroz neki prolaz i u kome je bilo *Škorpiona* i drugih policajaca. Primetili su neka vrata sa leve strane, koja su bila zaključana. Dragan Sarap je, kroz mali prozor na tim vratima, ušao u kuću, a oni su stajali ispred i čekali da im on sa unutrašnje strane otvori. Optuženi Željko Đukić se vratio do autobusa, Đoka Milićević i Rile Risović su krenuli za njim, a on je ostao da čeka da mu Dragan Sarap otvori vrata.

U dvorištu je bilo još kuća i primetio je da policija iz njih izvodi neke civile. Mislio je da ih izvode kako bi oslobodili kuću i da ih vode u stanicu policije. Dvojica pripadnika *Škorpiona* za koje zna da su Bosanci, od kojih je jedan nosio šajkaču, iz grupe civila izdvojili su jednu ženu i pretresali je. Videvši to, optuženi Đukić je rekao optuženom Draganu Mediću da proveri šta oni to rade. Video je da Saša Cvjetan, Dragan Medić i Rajko Olujić, sa puškama uperenim u njih, izvode civile iz dvorišta i vode ih na ulicu. Ubrzo je čuo kratku rafalnu paljbu i video je da se civili ponovo vraćaju u dvorište. Rile Risović mu je saopštio da je pronašao drugu kuću za smeštaj i krenuli su prema autobusima. Na kapiji su se sreli sa grupom civila koja se vraćala u dvorište. Ispred civila išli su Petar Demirović, Saša Cvjetan, dvojica Bosanca koji su prethodno pretresali ženu, dok su optuženi Dragan Borojević i Dragan Medić i dva pripadnika PJP bili na oko pet metara iza civila. Nešto potom čuo je rafalnu paljbu. Nije video ko je pucao, jer se to desilo njemu iza leđa. U dvorištu je ostao komandant voda Rajko Olujić i najverovatnije pripadnici njegovog voda, od kojih je video Sašu Cvjetana sa crnom maramom na glavi. Na ulici ispred kapije sreo je optuženog Željka Đukića u razgovoru sa Milovanom Tomićem. Optuženi Đukić je, od mesta gde su civili ubijeni, bio udaljen oko 40-50 metara. Pripadnici *Škorpiona* počeli su da izlaze iz okolnih kuća i stvorila se gužva, a onda je usledila nadredba da se postroje kod autobusa. Komandant SAJ-a, koga zna kao *Tutinca* i Slobodan Medić bili su ljuti u rekli im nešto u smislu kako su to mogli da urade. Ušli su u autobuse i krenuli nazad.

U vreme ubistva civila u Podujevu/Podujevë je bilo pripadnika drugih jedinica policije u plavim uniformama, ali ne zna kojim su snagama pripadali. Neki od njih na uniformama su imali oznaku PJP.

Tokom trajanja ovog postupka, a i ranije dobijao je pretnje da ne govori sve što zna o ovom slučaju, pa je iz razloga bezbednosti u ranijim izjavama prećutao okolnost da su civili koji su ubijeni prethodno izvođeni iz dvorišta, a onda i vraćani u to dvorište, kao i ko je to činio. Branilac Saše Cvjetana mu je tokom suđenja optuženom Cvjetanu, neposredno pre glavnog pretesa na kome je trebalo da svedoči, rekao da ne sme da govori o tome kako je koji pripadnik jedinice izgledao u Podujevu/Podujevë i šta je nosio od odeće. Sa tim advokatom razgovarao je po nalogu Slobodana Medića-Boce.

Na traženje optuženog Željka Đukića svedoku je pokazana fotografija broj 16 i on kaže da se na njoj nalazi optuženi Željko Đukić, da ne zna kada je ona snimljena, ali da taj

optuženi u Podujevu/Podujevë nije izgledao kao na toj fotografiji, odnosno da tada nije imao bradu i brkove, već je bio ošišan i obrijan.

Optuženi Željko Đukić je stavio primedbu na svedočenje ovog svedoka u smislu da on iz straha, ne iznosi sve detalje koje zna o tome ko je i na koji način izvršio krivično delo.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića, odgovara da je jedinicu *Škorpioni* iz Prolom Banje do Podujeva/Podujevë sproveo neki oficir SAJ-a. Nakon ubistva civila, Milovan Tomić mu je rekao da je neko od pripadnika drugih jedinica policije rekao da izvedeni civili budu vraćeni u dvorište i ubijeni. Postoje svedoci koji su odlučili da tek sada progovore o onome što znaju, jer više ne mogu da se nose sa tim, a Milovan Tomić je jedan od njih.

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, kaže da je pri povratku iz Podujeva/Podujevë tokom vožnje optuženi Željko Đukić ustao i ljutito, uz pitanje ko je to mogao da uradi, opsovao i rekao da ima i on decu kod kuće. Video je da je optuženi Dragan Medić ustao sa svog sedišta i nešto odgovorio Đukiću, ali nije čuo šta. U Prolom Banji komandant jedinice Slobodan Medić postrojio je jedinicu i rekao im da za ubistvo civila u Podujevu/Podujevë niko od njih nije kriv, već da im je to namešteno.

Svedok *P1* je jedini pripadnik *Škorpiona* koji je nosio pancir i šlem. Jedan od pripadnika *Škorpiona* u Podujevu/Podujevë bilo i lice sa nadimkom *Tito*, ali ne zna njegovo lično ime. Komandant jedinice Slobodan Medić je odmah nakon povratka iz Podujeva/Podujevë u Prolom Banju, sa mesta komandanta voda smenio svog brata optuženog Dragana Medića i na to mesto unapredio optuženog Željka Đukića.

Glavni pretres: 12.11.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Dopuna odbrane optuženog Željka Đukića

Optuženi se plaši za svoju i bezbednost svoje porodice i da zbog toga ne može da iznese sve što zna o ovom krivičnom delu. Njegova porodica živi u Šidu i u poslednje vreme izložena je provokacijama. Smatra da su to pretnje upućene njemu sa ciljem da u ovom postupku ne iznese istinu. Ne plaši ne nikog određenog, već svih onih koji su to delo učinili, kao i porodica žrtava. Ukazuje da je od svoje supruge tražio da sa Draganom Sarapom razgovara na temu njegove odgovornosti za ovo delo, da taj razgovor snimi i snimak odnese javnom tužiocu.

Misli da Dragan Sarap, Goran Stoparić i Duško Kosanović zvani *Sova*, znaju ko je pucao u civile i predlaže da budu saslušani u svojstvu svedoka. Goran Stoparić mu je reko da su to uradili Saša Cvjetan, svedok *P1* i optuženi Dragan Medić i Dragan Borojević, a da zna da on nije kriv.

U daljem toku glavnog pretresa isključena je javnost iz razloga odlučivanja o posebnim merama zaštite i izmeni rešenja kojim je određen status zaštićenog svedoka *P1*.

Glavni pretres: 11. i 12.12.2008. i 21, 22. i 23.01.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje zaštićenog svedoka P1

Jedinici *Škorpioni* se priključio prinudno. Dana 25. marta 1999. u jednom kafiću u Novom Sadu, gde se slučajno našao, sreo je komandanta te jedinice Slobodana Medića, koga je znao od ranije. On mu je naredio da sa *Škorpionima* pođe na Kosovo. S obzirom da je Slobodana Medića znao kao izuzetno uticajnog i opasnog čoveka, između ostalog i to da radi za Državnu bezbednost (DB), plašio se da mu se usprotivi. Optuženi Željko Đukić je prema njemu gajio animozitet, jer je on u vreme dok je bio pripadnik prelazne policije Srpske Krajine jednom prilikom uhapsio njegovog brata.

Jedinica *Škorpioni* imala je oko 130 pripadnika. Oni su uslovno mogli biti podeljeni na one koji su pripadali toj jedinici od ranije i oni koji su joj se pridružili neposredno pre odlaska u Podujevo/Podujevë. Stariji pripadnici su imali nešto drugačije uniforme i bili su bolje opremljeni, imali su borbene prsluke, pištolje, marame. Novi pripadnici jedinice nosili su zelene maskirne uniforme i kape sa šiltom, slične kapama koje je koristila regularna policija.

U Prolom Banju su, nakon putovanja iz Novog Sada, koje je trajalo čitavu noć, stigli 26. marta. Odmah po izlasku iz autobusa, naredeno im je da se postroje i tom prilikom je komandant jedinice Slobodan Medić održao govor u kome je rekao da će biti raspoređeni po vodovima, da se smeste u sobe i da ne izlaze. Raspoređen je u vod optuženog Željka Đukića. Sutradan 27. marta stiglo je naoružanje koje je podeljeno pripadnicima jedinice. Naoružanje su delili komandiri vodova, a on je svoje oružje dobio od optuženog Željka Đukića, koji je tada upisao podatke iz njegove lične karte, kao i broj oružja. Municiju su uzimali sami, po sopstvenom nahodjenju, iz sanduka.

Zna da je u vreme dok je jedinica boravila u Prolom Banji, tu dolazio neki vojni general i komandant SAJ-a Živko Trajković, koji su sa komandantom jedinice imali sastanak. U Prolom Banji nije bilo organizovano šišanje i brijanje pripadnika jedinice već se to desilo spontano. Osim Slobodana Medića i okrivljenog Dragana Medića, koji su imali dugu kosu i okrivljenog Željka Đukića koji je imao bradu, svi ostali pripadnici jedinice imali u kratku kosu.

Prema Podujevu/Podujevë su krenuli sa dva autobusa negde oko 4 sati ujutru. Komandant jedinice Slobodan Medić putovao je u putničkom voziliu marke BMW sa policijskim tablicama. Na ulazu u Podujevo/Podujevë video je nekoliko civila koji su trčali u suprotnom pravcu. Ušli su u grad i autobusi su se parkirali na nekoj raskrsnici, gde im je rečeno da ne izlaze iz autobusa. Komandant jedinice Slobodan Medić, Pero Petrašević i neki momak kojeg ne zna, otišli su na sastanak u komandu SAJ. Po naredbi optuženog Željka Đukića otišao je do apoteke gde je uzeo neki medicinski materijal, a iz neke radnje usput uzeo je nekoliko pakovanja keksa i sve to predao je Željku Đukiću. Nakon sat vremena komandiri vodova Željko Đukić, Zoran Vukšić zvani *Žuća* i Rajko Olujić otišli su na sastanak u komandu. Vratili su se nakon pola sata i izdali im naredbu da izađu i da se postroje ispred autobusa. Komandiri vodova su im rekli da će tog dana odmarati, da će biti smešteni po kućama i da se ne udaljavaju. Tada im je izdata naredba da sva vozila u voznom stanju na koja budu naišli, kao i zlato, novac i ostale dragocenosti koje pronađu, predaju Slobodanu Mediću.

Tu je bilo mnogo pripadnika SAJ i PJP. Neko iz SAJ, misli da je Spasoje Vulević, rekao im je da su belim peškirim a obeležene kuće u kojima se već nalazi policija i da u njih ne ulaze.

Oko 50-tak pripadnika *Škorpiona*, među kojima i on, u pratnji nekoliko pripadnika SAJ-a krenuli su putem koji je vodio pored nekog kanala. Stigli su do polukružnog ulaza u dvorište, pored kojeg je bila velika drvena kapija. Od ulaza u dvorište protezala se staza koja je vodila do ulaza u prizemnu kuću. Dvorište je bilo opasano zidom visokim oko 2 metra. U dvorištu su se nalazile još dve kuće, jedna nedovršena, na dva ili tri sprata i druga prizemna kuća sa tremom. Iza zida nalazila se još jedna dvospratna kuća.

Stao je po strani, na početku staze koja je vodila ka prvoj prizemnoj kući, i ubrzo video muškarca od oko 65 godina, koji je sa podignutim rukama izašao iz amforskog prolaza u dvorištu i koji mu je jecajući rekao *nemojte tako ti bog, sad sam platio za sina i mene, nedavno, za život tri hiljade maraka*. Iza tog čoveka, sa puškama uperenim u njega išli su Miloš, sa kojim je u Prolom Banji bio u sobi i Dragan Sarap zvani *Sarma*. Oni su tog čoveka gurali kundacima pušaka, terali ga prema izlazu i sa njim izašli iz dvorišta. U dvorištu je bilo puno policije. Primetio je Gorana Stoparića, Milovana Tomića, Sašu Cvjetana, kao i optužene Željka Đukića zvanog *Brka* i Dragana Medića zvanog *Gulja* (koga u tom trenutku nije znao, ali ga je prepoznao jer izuzetno liči na brata Slobodana Madića), osobu sa nadimkom *Kinez* i Milenka Lakovića zvanog *Koni*. Na poziv trojice pripadnika *Škorpiona*, čija imena ne zna, otišao je u pregled velike nedovršene kuće. Nakon toga ušao je prizemnu kuću do ulaza u dvorište. Tu je zatekao Milenka Laković i Rajka Olujića. Oni su izašli iz kuće, a on je legao na krevet u dnevnoj sobi. Misli da je oko pola sata dremao, kad ga je probudila vika koja je dolazila iz dvorišta. Čuo je reči *pobij to, šta se čeka, uza zid*. Izišao je iz kuće i video je da iz druge prizemne kuće izlazi grupa civila i to stariji čovek od oko 60-tak godina koji je u rukama držao neku belu kesu, visine 180-195 cm, sa kraćom bradom, iza njega dve žene sa decom u naručju, za njima devojčica i dečak i na kraju žena koja sa detetom. Civilni su izgledali veoma uplašeno i izbezumljeno. Iza civila bili su Saša Cvjetan, *Kinez*, optuženi Željko Đukić, Dragan Medić i Miodrag Šolaja, kao i neki visoki, crni pripadnik *Škorpiona*, koji je poslednju ženu gurao puškom. Saša Cvjetan i optuženi Željko Đukić vikali su *šta se čeka, pobij to, uza zid, pobij*, a i svi ostali su vikali nešto u tom smislu. Prišao je optuženom Draganu Mediću i rekao mu da bi trebalo da te civile odvedu do policijske stanice i puste ih, na šta su ga svi preteći pogledali i on se povukao. Optuženi su neko vreme raspravljali da li da civile vode u policiju, onda je ponovo počelo vikanje *pobij to, pobij to*. Optuženi Medić je optuženom Šolaji rekao da pretrese civile, a onda su ih povel i prema izlazu iz dvorišta. Zajedno sa civilima, dvorište su napustili skoro svi pripadnici policije.

Ispred ulaza u prizemnu kuću zapalio je cigaretu i nakon nekoliko trenutaka video da iz kuće izlazi neka plava žena, koja mu se obratila rečima *tako ti boga pomagaj*. Iza nje iz kuće je izlazio pripadnik *Škorpiona*, koji ga je ljutito pitao zašto razgovara sa tom ženom i odgurnulo ga puškom. Zatim se taj vojnik okrenuo ka toj ženi, par puta je gurnuo prema zidu, a onda je uhvatio za kosu i glavom udario u zid. Na kraju je u ženu ispalio dva rafala i krenuo ka izlazu iz dvorišta.

Svedok se okrenuo prema zidu i iza sebe je ponovo čuo povike *vraćaj to nazad, pobij, vraćaj*. Osvrnuo se i video grupu civila koju su pripadnici *Škorpiona*, gurajući ih puškama, vraćali nazad u dvorište. Grupa civila je, krećući se unazad, prišla na tri-četiri

metara do njega, a *Škorpioni* su se ispred civila poredali u streljači stroj. Sve se odigravalo pored zida, koji se nadovezuje od prizemlja kuće, desno od ulaza u dvorište, ispred kojeg je bila žica za sušenje veša. Civili su prema njemu bili okrenuti leđima, a pripadnici *Škorpiona* licima. U stroju su s leva na desno stajali: neki pripadnik PJP sa bradom, šlemom na glavi i pancirnim prslukom, optuženi Željko Đukić, Saša Cvjetan, optuženi Dragan Medić, do njega pripadnik *Škorpiona* koga ne pozna, optuženi Dragan Borojević i Miodrag Šolaja. Optuženi Medić bio je pola koraka ispred ostalih i prvi je počeo da povlači okidač na pušci, dok je Šolaja bio malo iza. Svi optuženi su imali oružje u rukama usmereno u pravcu civila. Shvatio je da će *Škorpioni* pucati i pošao je prema izlazu iz dvorišta. Čuo je pucnjavu i video kako optuženi Borojević menja okvir na pušci i nastavlja da puca. Dok se kretao, kod izlaza iz dvorišta, video je pripadnika *Škorpiona* koji je ubio ženu sa plavom kosom. Zaustavio se na kraju staze, okrenuo se i video je da pripadnik PJP, optuženi Dragan Medić i Milorad Šolaja, izlaze iz dvorišta. Na izlazu iz dvorišta čuo je naredbu za postrojavanje. Pripadnici *Škorpiona* su se postrojili i na desnom kraju stroja video je optužene. Saša Cvjetan je u stanju rasrojenja dotrčao do kolone vičući *nisam završio posao, dajte mi okvir, nemam više, ispucao sam pet okvira*. Cvjetan je od nekog uzeo okvir sa municijom i pozvao Dalibora Mumovića, koji je krenuo s njim. Njih dvojica su se vratili u dvorište odakle se ponovo čula rafalna paljba. Odmah potom su istrčali i postrojili se na kraju kolone.

Zamenik komandanta SAJ-a Vulević je bio ljut i vikao u smislu ko ih je doveo tu i šta su to uradili. Iz stroja su istupili Saša Cvjetan i Dragan Medić, koji su rekli da su oni to uradili, da su došli tu da završe posao i šta on hoće. Situacija je bila napeta i umalo nije došlo do međusobnog sukoba. Komandant SAJ-a Simović je dotrčao i rekao da ima preživle dece i da ih treba odvesti u bolnicu. Simović je tada počeo da viče *nazad, odakle ste došli, u autobuse, nazad, znači odmah*. Ušli su u autobuse i krenuli nazad.

Pri ulasku u autobus Srđan Manojlović je rekao *e, opet su nam namestili*. Kroz prozor autobusa video je kako neki pripadnici SAJ-a, među kojima je prepoznao izvesnog *Bakija*, iz dvorišta iznose decu uvijenu u ćebad. U tom trenutku osetio je bes. Uprkos strahu za svoj život, rekao je *za ovo će neko kad-tad da odgovara*. Čuvši te reči optuženi Đukić je u jednom trenutku ustao i ciničnim, podsmešljivim tonom rekao *ha, ko je mogao da pobije ovu decu, pa ko je mogao to da uradi*. Svedok je optuženima Draganu Mediću i Draganu Borojeviću, koji su sedeli blizu njega, rekao *šta ste to uradili zašto, mogli ste i mene ubiti*, na šta je Dragan Medić ustao i veoma ponosno rekao da je on to učinio i da ako neko ima nešto protiv neka kaže, pa će mu on presuditi. Tokom vožnje pripadnici jedinice komentarisali su događaj, a neki do njih su i plakali.

Jedinica *Škorpioni* se u Podujevu/Podujevë zadržala oko 5 sati. Misli da je događaj izvođenja, uvođenja i streljanja civila u dvorištu trajao oko 15 minuta.

Kada su stigli u Prolom Banju, postrojili su se ispred autobusa i tada je Slobodan Medić održao govor u kome je rekao *mi smo došli da završimo posao, a ne kao one pičke SAJ-evci; o ovome što se desilo ne smete govoriti ni mami, ni tati, ni babi, da niste pisnuli jer leti glava*.

Vod Zorana Vukšića zvanog *Žuća* nije se vratio sa ostatkom jedinice, već je ostao u Podujevu/Podujevë. Ljudi iz tog voda, kao i optuženi Miroslav Šolaja, vratili su se kasnije. Optuženi Šolaja se nakon dolaska hvalio da je, kod žene koja je ubijena u

dvorištu, našao tri hiljade nemačkih maraka, da je polovinu tog iznosa dao Slobodanu Mediću a ostatak zadržao za sebe.

U Prolom Banji video je plavog pripadnika *Škorpiona* koji je u Podujevu/Podujevë ubio plavu ženu. Pitao ga je zašto je to učinio. On nije ništa odgovorio, ali je pripadnik koji je bio s njim u društvu, i koji je rekao da je iz Niša, regovao tako što ga je pitao što to njega interesuje i da li će možda da ih hapsi. Odustao je od daljeg razgovora jer je shvatio da većina pripadnika *Škorpiona* odobrava taj postupak.

Oružje su vratili tako što su ga ubacili u kamion, koji je bio parkiran do samog ulaza u hotel. O vraćanju oružja nije vođena bilo kakva evidencija. Neki pripadnici su i zadržali oružje.

Nakon dve nedelje vratili su se u Novi Sad. Tada je Slobodan Medić održao govor. Rekao je da o ubistvu civila u Podujevu/Podujevë nikome ne govore i da se ne udaljavaju od kuće jer će biti ponovo angažovani. Zna da je nakon povratka iz Podujeva/Podujevë, Slobodan Medić kupio luksuzni auto u vrednosti od 50 hiljada nemačkih maraka.

Optuženi Željko Đukić je u Podujevu/Podujevë izgledao upečatljivo. Bio je najveći i najdeblji pripadnik jedinice, jedva je mogao da zakopča uniformu, imao je dužu bradu i kosu. Saša Cvjetan je nosio staru masikrnu majicu, a na bedru je imao okačen veliki nož. Optuženi Dragan Medić imao je dugu kosu vezanu u rep, kraću bradu, a na sebi je imao neki vojni maslinasti džemper sa džepovima. Miodrag Šolaja je bio srednje visine i izledao je mnogo mlađe, skoro kao dečak, uvek je bio nasmejan, nosio je veći broj uniforme, a kao kurir komandanta jedinice Slobodan Medića nosio je ranac. Dragan Borojević je bio atletske građe, oštih crta lica, zategnut, iznad košulje ili vetrovke nosio je prsluk. *Koni* je imao obrijanu glavu, na licu je imao vidljiv ožiljak i jedan nepravilan zub. U Podujevu/Podujevë nije znao lično ime ni jenog od optuženih. Njihova imena saznao je kasnije. Siguran je da su upravo optuženi, bez obzira kako se zovu, u Podujevu/Podujevë pucala u civile.

Kasnije je ponovo bio prinuđen da sa jedinicom *Škorpioni* ide na Kosovo. Tada je kod njega kući došao Rajko Olujić i rekao mu da ponovo idu na Kosovo. Znajući da Slobodan Medić često boravi u kafiću *Bonaparte*, otišao je tamo, i tada mu je Medić rekao da mora ponovo da krene sa njima. Tokom drugog boravka na Kosovu, *Škorpione* su u Kosovu Polju/Fushë Kosovë sačekali predstavnici SAJ-a i podelili im oružje. Sve akcije su izvodili zajednički; *Škorpioni* su bili pod komandom SAJ. Zbog toga je i on verovao da su u sastavu te jedinice.

Svedoku je pokazana fotografija koju je sudu predao okrivljeni Željko Đukić, nakon čega je izjavio da je na njoj okrivljeni Đukić, ali da ona sigurno nije sačinjena u Prolom Banji pre polaska u Podujevo/Podujevë, jer taj okrivljeni tada nije tako izgledao. Za fotografiju broj 6 svedok je rekao da je siguran da se na njoj vidi telo žene koja je ubijena u dvorištu. Nešto pre početka suđenja u Prokuplju, sreo je Slobodana Medića koji mu je rekao da o ubistvu civila u Podujevu/Podujevë ne sme ništa da govori, jer ljudi koji su to učinili moraju biti zaštićeni. Nakon što je u tom postupku dao izjavu, Slobodan Medić mu je rekao da nije smeo da to sve da kaže i da će zbog toga imati problema.

Na predočavanje razlika između njegovog i iskaza oštećenih Sarande Bogujevci, Jehone Bogujevci, Lirije Bogujevci i Fatos Bogujevci, gde oni kažu da su sva lica koja su pucala u njih imala iste uniforme, svedok objašnjava da su uniforme koje su nosili

pripadnici jedinica *Škorpioni* i PJP bile veoma slične, odnosno da su se razlikovale samo po oznakama i nekim detaljima. Smatra da u trenutku kada je gledao da pripadnik *Škorpiona* ubija plavu ženu, nije video grupu civila koji su takođe videli njeno ubistvo, stoga što mu je pogled na grupu civila bio zaklonjen zidom. Iz istog razloga nije video ni momenat kada su civili uvedeni u dvorište. Što se tiče razlika u opisu lica koje je ubilo Shafkatu Bogujevci, koje je dao on i svedokinja-oštećena Saranda Bogujevci, objašnjava da je on bio bliže tom licu i da ga je bolje video. Misli da su oštećeni trebalo da vide da se on obraća *Škorpionima*, ali je moguće da nisu razumeli šta je tada rekao.

Ovaj događaj prijavio je komandiru Policijske stanice Klisa. Prvu zvaničnu izjavu dao je istražnom sudiji u Prokuplju. U svim izjavama, ubistvo civila i počinioce, opisivao je na isti način.

Suočenje zaštićenog svedoka P1 i optuženih

Svedok P1 i optuženi Željko Đukić suočeni su na okolnosti kako je optuženi Đukić izgledao dok je boravio u Podujevu/Podujevë, da li je učestvovao u isterivanju, vraćanju i streljanju civila u dvorištu, kao i šta je i na koji način rekao u autobusu tokom voženje iz Podujeva/Podujevë do Prolom Banje. Svedok P1 i optuženi Dragan Borojević suočeni su na okolnosti da li je optuženi učestvovao u isterivanju, uvođenju i streljanju civila u Podujevu/Podujevë, kao i kako je tada izgledao. Suočenje svedoka P1 i optuženog Miodraga Šolaje izvršeno je na okolnosti da li je optuženi imao nadimke *Zicko i Mali Sale*, da li je pretresao civile, učestvovao u njihovom izvođenju, vraćanju i streljanju, kako je tada izgledao, da li je u Podujevu/Podujevë ostao duže od ostalih i da li je nakon povratka pričao da je kod žene ubijene u dvorištu pronašao 3.000 DM koje je podelio sa Slobodanom Medićem.

Svedok P1 ostao je pri svojim ranijim navodima, koje su optuženi negirali. Ni jedan od optuženih nije mogao da navede motive koji bi svedoka P1 naveli da da izjavu koja ih tereti.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića, kaže da je optuženog Željka Đukića upoznao u Prolom Banji. Video je fotografiju na kojoj se pripadnik *Škorpiona*, ubio ženu, grli sa Sašom Cvjetanom. Uzivike *pobij to, vrati u dvorište, pobij* vikali su svi koji su pucali u civile.

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić svedok izjavljuje da mu je poznato da su Jovica Stanišić i Mrgud Milanović imali neke veze sa odlaskom jedinice *Škorpioni* u Podujevo/Podujevë, ali mu nisu poznati detalji. U samom gradu nije bilo borbi, ali se čula pucnjava iz okoline. Nisu dobili nikakvo upustvo za postupanje sa civilima, zapravo mislili su da u gradu i nema civila. Do dvorišta u koje je izvršeno ubistvo civila, sproveli su ih pripadnici PJP i SAJ. Pripadnici *Škorpiona*, njih oko 50, prema tom dvorištu kretali su se u koloni, a on je bio pri kraju te kolone. Vrata ulaza u dvorište bila su otvorena. Odmah pri ulasku, video je da Miloš iz Sremske Mitrovice i Dragan Sarap sprovode nekog starijeg čoveka, sa albanskom tradicionalnom belom kapom na glavi. Grupu od najviše 10 civila, među kojima je bilo žena, dece i jedan stariji čovek, video je nakon što je izašao iz prizemne kuće. Sva lica iz te grupe vraćena su i ubijena u dvorištu. Nije video da je žena koju je ubio plavi pripadnik *Škorpiona* izvođena sa grupom civila, pa kasnije vraćena u kuću. Ta žena se svedoku obratila na srpskom jeziku.

Punomoćnica oštećenih stavila je primedbu na iskaz ovog svedoka, u smislu da je najverovatnije ovaj događaj pomešao sa nekim drugim, jer pogrešno navodi raspored kuća u dvorištu, optužene, kao i vreme između izvođenja civila iz dvorišta i njihovog ubistva. Istakla je da su sve te činjenice nedvosmisleno utvrđene u drugom suđenju za ovaj događaj. Takođe, iznela je primedbu da je tokom ispitivanja svedoka bila sprečavana da postavi pitanja kojima bi se utvrdilo tačno činjenično stanje.

Glavni pretres: 22.12.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedokinje-oštećene Sarande Bogujevci

U vreme kada se desilo ubistvo, umala je 13 godina. Bila je kući sa svojom majkom, braćom, strinom, petoro braće i sestara od strica, babom, tetkom, njenom ćerkom i snahom. Rano tog dana na ulici su videli srpske policajce, pa su u strahu i misleći da će biti bezbedniji, otišli u kuću strica njenog oca. U toj kući nalazila se porodica Duriqi. Tu su proveli prepođne. Za to vreme obišao ih je rođak iz susedstva, koji ih je upozorio da policija ulazi u kuće i sve koje nađe izvodi napolje.

Policija je zaista došla u kuću u kojoj su bili i rekla im da, sa podignutim rukama, izađu napolje. Zabranili su im da ponesu torbe sa stvarima, koje su prethodno pripremili. Povelili su ih preko bašti i dvorišta komšijskih kuća, čije su ograde bile srušene i pokidane, a odakle je prethodno došla policija. Bilo joj je hladno, pa je u jednom trenutku ruke stavila u džepove, nakon čega ju je jedan od policajaca pretresao. U bašti prve kuće naredili su im da se poređaju jedan do drugog i dva policajca su ih pretresla. Obojica su nosili maskirne uniforme, jedan je bio mlađi a drugi nešto stariji, obojica srednje visine. Stariji je imao bradu. Jedan od njih je pretresao Hamdiju Dyriqija, skinuo mu kapu sa glave i izbacio sve stvari iz džepova. Pretresli su i njenog brata, iz džepa su mu izvadili klikere, a njenoj majci naredili da ih pokupi. Jedan od vojnika, koji je bio visok, krupan, tamnokos i sa bradom, izdvojio je njenu strinu Shefaktu i odveo je u pravcu neke zgrade, koja je njoj ličila na šupu. Drugi policajci su njih povelili u drugo dvorište, a odatle na ulicu.

Na ulici je bilo mnogo policajaca u različitim uniformama, većina njih je psovala i razbijala izloge. Videla je policajca koji ispituje Selmana Gashija i drugog koji je udario šamar Hamdiji Dyriqiju. Obojicu su sproveli do lokalne kafane i uveli ih unutra. Odmah potom, odatle su se čula dva pucnja.

Ubrzo su ih vratili u dvorište iz kojeg su bili izvedeni. Videla je strinu Shefkatu, kako stoji pored kuće, plače i nekom vojniku govori nešto u smislu *pa to su samo deca*. Svi policajci su sve vreme veoma glasno vikali na njih. Njena rođaka se obratila policajcima, a jedan od njih je udario u glavu. Povelili su ih iza kuće. Jedan od vojnika je gurnuo Shefkatu i pucao u nju. Shefkatina deca su počela da plaču i viču *mama, mama*. Policajac je dva puta pucao u Shefkatu, a onda je od drugog policajca uzeo pušku i počeo da puca u njih. Stavila je ruke preko lica i naslonila se uz zid. Osetila je da je pogođena u nogu i onda je skliznula na zemlju. Nakon kraćeg zatišja, pucanje je ponovo počelo i tada je pogođena u ruku i leđa. Videla je jedno lice koje je pucalo u njih, ali sigurna je da su pucali i drugi. Ceo događaj trajao je oko 15 minuta.

Kako je neko vreme vladala tišina, odlučila je podignu glavu i videla je Genca, koji joj je pokazao njenog najmlađeg brata Shpetima, kome je bilo razneto pola glave i koji je,

licem prema zemlji, ležao preko njenih nogu. Pored nje ležao je Fatos sa ogromnom ranom na leđima. Videla je da je Enverov najstariji sin pogođen u lice, tako da mu se nisu razaznavale oči i usta. Videla je svoju baku i njeno lice je bilo potpuno blede, a usne modre. Ponovo je čula buku i rekla Gencu da legne na zemlju, što je i sama učinila. U momentu kada je na njih pucano u dvorištu bilo je 10-tak policajaca, a kada je podigla glavu i videla Genca, policajaca nije bilo. Ne zna da li je vojnik koji je ubio Shefkatu bio isti onaj koji ju je izdvojio iz grupe. Nije videla da je on pre toga puškom gurao drugog policajca. Niko od policaja nije pokušao da ih na bilo koji način zaštiti.

Čula je neki razgovor i odlučila da se pokrene. Policajci, koji su sada bili tu, videli su da je živa, izvukli je odatle i odvezli do bolnice u Prištini/Prishtina. U bolnici je provela tri meseca. Tamo je videla Genca, Fatosu, a nakon tri nedelje i Jehonu, koja je kasnije odvedena u bolnicu u Beograd.

Pogođena je u ruku, nogu i u predelu leđa. Najteže povrede su bile na ruci na kojoj su oštećeni nervi i koju ni sada, nakon nekoliko operacija, ne koristi normalno i na kojoj ima mnogo ožiljaka. Događaj o kome govori predstavlja za nju veliku traumu, koju nikada neće moći da zaboravi. Ipak, trudi se da vodi što normalniji život. Sada živi i studira u Velikoj Britaniji.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića, kaže da ne može da se seti ko je od policajaca naredio da se sa ulice vrata u dvorište. Dok su bili na ulici stajali su preko puta zgrade SUP-a. Policajci koji su je izvukli ispod tela njenih rođaka i pružili joj pomoć, bili su u uniformama koje su se razlikovale od uniforami policajaca koji su pucali u njih.

Na pitanje punomoćnika oštećenih Nataše Kandić, kaže da je njen otac, nešto pre toga, napustio kuću jer su čuli da policija ulazi u kuće i ubija sve muškarce. Jedini stariji muškarac koji je bio u grupi civila bio je Hamdija Duriqi. Njena strina Shefkata je iz grupe izdvojena u bašti kuće Halima Gashija, a ostali su odmah potom izvedeni na ulicu. Selman Gashi nije bio sa njima. Njega je videla na ulici. On i Hamdija Duriqi uvedeni su u prodavnicu odakle su se čula dva pucnja.

Kada su se vratili u dvorište videla je Shefkatu, koja je stajala pored kuće i plakala. Policajac koji je bio pored nje poveo je Shefkatu iza kuće, gurnuo je i pucao, prvo u nju onda i u njih. Dok se to dešavao tu je bilo i drugih policajaca, ali među njima nije videla nikog sa ožiljkom na licu. U trenutku kada je policajac pucao u njih bili su pored zida kuće Halima Gashija.

Dok je boravila u bolnici, dešavalo se da je bolničko osoblje zanemaruje tako što bi joj hranu ostavili pored kreveta, iako nije mogla sama da jede.

U ovom događaju ubijeni su njena majka, dva brata i baka, kao i porodica njenog strica, koju je doživaljavla kao svoju, posebno sestru od strica Noru, sa kojom je bila veoma bliska.

Glavni pretres: 23.12.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedokinje-oštećene Jehone Bogujevci

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

Seća se da je 28. marta 1999. godine njena porodica bila u kući strica njenog oca, kada su čuli da u bašti neko viče na srpskom. Znali su da su u opasnosti, pa su odlučili da izađu iz kuće. Dok su izlazili naišla je grupa od 10-tak policajaca u maskirnim zelenim uniformama. Među njima je bio jedan sa dugom kosom koju je nosio vezanu u rep i jedan koji je preko čela imao povezanu maramu. Naredili su im da podignu ruke, da se poredaju u red, a onda su ih pretresli i izvadili im sve iz džepova. Neka deca su u džepovima imali igračke, koje su policajci razbacali. Tražili su da njena baka i starija rođaka skinu maramu. Policajac koji ih je pretresao bio je jako mlad, kapu je nosio nakrivljenu na stranu, a pušku je držao preko ruke. Policajci su ih naterali da pređu preko susednog dvorišta i odveli u sledeće dvorište, gde su ponovo morali da se postroje. U tom dvorištu iz grupe civila izdvojili su njenu majku Shefkate Bogujevci. Onda su ih izveli na ulicu ispred stanice policije. U dvorištu i na ulici bilo je mnogo policajaca, svi su mnogo vikali, a neki su razbijali izloge prodavnica. Neko od policajca sa plavom uniformom obratio se Hamdiji Duriqi, skinuo mu sa glave tradicionalnu albanski kapu i ošamario ga. Odveli su ga do neke prodavnice, iz koje se ubrzo čula pucnjava.

Vratili su ih nazad u dvorište i ona je videla svoju majku, koja je stajala pored kuće i plačući nešto govorila policajcima. U isto vreme, izuzetno krupan i visok policajac sa dugom kosom i bradom, izvadio je nož i njime mahao ispred lica njene rođake Fazlije. Ona mu je nešto rekla, nakon čega ju je on veoma jako ošamario. Kada je ponovo pogledala u pravcu svoje majke, videla je da je policajac gura u stranu. Čula je dva pucnja i videla svoju majku na zemlji. Ne seća se da je bilo ko od policajaca pokušao da ih zaštiti.

Izgubila je svest i sledeće čega se seća je da neko govori o tome da je neko pogođen. Policajci su koristili toki-voki. Ti policajci su ih pomerili i počeli da im skidaju odeću, nakon čega su ih ubacili u ambulantna kola u kojima je ona zaspala.

Pogođena je u levu ruku, dva puta u leđa i u levu nogu, a posledice tih povreda oseća i danas jer ne može da u potpunosti koristi levu ruku.

U ovom događaju izgubila je majku, sestru, baku, i deo porodice strica njenog oca.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića, kaže da je policajac koji im je naredio da se vrate u dvorište, bio isti onaj koji je ošamario Hamdiju Duriqija.

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, kaže da se porodica Envera Duriqija nalazila u toj kući jer su izbegli iz svoje kuće i smatrali su da će tu biti bezbedniji. Njen otac, stric i Enver Duriqi otišli su iz kuće prethodne noći, jer su strahovali da će ih policija ubiti. Oni su ostali u kući jer su verovali da policija neće ubijati decu, žene i strarce. Njena majka Shefkata je od njih izdvojena dok su sa podignutim rukama stajali u redu i odvedena u neki pomoćni objekat u tom dvorištu. Misli da je policajac koji je Shefkatu odvojio od njih, bio isti onaj koji je kasnije u nju pucao, ali ne zna da li je to lice pucalo i u njih.

Tokom boravka u bolnici u Prištini/Prishtina imala je loš tretman, nije redovno dobijala hranu i medicinsku pomoć. Prva osoba koja ih je posetila u bolnici bio je njen stric Safet Bogujevci.

Saslušanje svedokinje-oštećene Lirije Bogujevci

Seća se da je bila u bašti, da su izašli na ulicu, a da je njena majka prethodno bila odvojena od njih, a zatim vraćena. Ne seća se pucnjave jer se prethodno onesvestila. Među policajcima videla je nekog srednje visine, sa ožiljkom, dugom kosom i tamnom bojom kože, kao i nekog visokog, krupnog, mišićavog sa bradom. Policajac koji ih je pretresao bio je veoma mlad. Ne saća se osoba koje su joj pružile pomoć, ali misli da su oni imali drugačiju uniformu od onih koji su pucali u njih.

Bila je pogođena u vrat, leđa i rame, a pola malog prsta joj je odsećeno. Njeno zdravlje trajno je narušeno od posledica ranjavanja. Takoše, ima i psihičkih posledica jer mora uvek iznova objašnjavati odakle joj ožiljci koje ima na telu.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, odgovara da je u ovom događaju ubijeni njena majka Shefkate Bogujevci, baka Shehide Bogujevci, sestra Nora Bogujevci i rođaci Shpend i Shpetim Bogujevci, Sala Bogujevci, Nefise Llugaliju i njena snaja Fexhrie Lugaliju.

Saslušanje svedoka-oštećenog Fatosa Bogujevci

Njegova, porodica njegovog strica i dve njihove rođake su 28. marta 1999. bili u kući, kada su nalazi u okolnim dvorištima primetili srpske policajce. Odlučili su da je bezbednije da odu u kuću strica njegovog oca, koja se nalazila u istom dvorištu. U toj kući je već boravila porodica Envera Duriqija. Njegova baka je otišla u njihovu kuću po hranu i tada su videli da policija ulazi i u njihovo dvorište. Odlučili su da izađu iz kuće. Poneli su ranije pripremljene torbe sa najpotrebnijim stvarima. Pošli su prema izlazu iz dvorišta, ali ih je neko od policajaca zaustavio i naredio im da ostave stvari koje su nosili. Pretresao ih je policajac, koji je izgledao veoma mlado, mršav, sa većim ušima i koji je nosio nataknutu kapu. Dok je pretresao njegovog rođaka Genca, koji je tada imao 9 godina, iz džepova su mu ispali klikeri i pali u blato. Neko od policajaca naredio da prestanu sa pretresom. Seća se nekog veoma krupnog i visokog policajca sa bradom i šlemom na glavi. Policajci su ih, preko razvaljene ograde, sproveli u susedno dvorište. Odatle su odvedeni u sledeće dvorište u kome je neki policajac zaustavio njegovu majku, a njih ostale su, kroz uski prolaz, dalje izveli na ulicu.

Tu je bilo mnogo policajaca u različitim uniformama. Seća se jednog koji je imao dužu kosu koju je nosio vezanu u rep. Mnogi od njih su vikali i razbijali izloge na prodavnicama. Primetio je komšiju Selmana Gashija, koji je stajao na vratima neke prodavnice. Policajac nižeg rasta, srednje debljine, sa tamnim pantalonama i policijskom jaknom preteći se obratio Hamdiji Duriqiju i ošamario ga. On je nešto rekao, nakon čega su druga dvojica policajaca Hamdiju Duriqija i Selmana Gashija odveli u restoran iz kog se ubrzo čula pucnjava.

Naterali su ih da se vrate u dvorište. Video je svoju majku, koju je visoki policajac sa kratkom crnom kosom, odveo do manje zgrade u dvorištu. Neki policajac obratio se Fexhrije Llugalliju, a kada je ona pokušala da odgovori da ne razume srpski, izvadio je nož i njime mahao ispred njenog lica, vikao je na nju i udario je u glavu. Ponovo je video svoju majku koju je neki policajac držao za zadnji deo odeće i gurao ka kraju bašte. Čuo je da je rekla *pa to su samo deca*, nakon čega ju je taj policajac odgurnuo i pucao u nju.

Počeli su da vršite i plaću. Čuo je pucnjavu, ali nije mogao da vidi ko je pucao. Neko kratko vreme trajalo je zatišje, a onda se pucnjava ponovila. Zatvorio je oči i pravio se da je mrtav. Nakon što je pucnjava ponovo prestala, čuo je neki razgovor preko tiki-vokija. Par minuta bila je potpuna tišina, a onda su došla dvojica policajaca sa plavim uniformama i doktorskim mantilima preko njih. Izvukli su ga, uvili u neko ćebe i odneli do policijskih kola. Video je policajce koji su iznosili robu iz prodavnica i unosili je u neki kamion. Prebacili su ga u drugo vozilo u kome je bila Jehona i njime su odvezeni do bolnice u Prištini/Prishtin.

Povređen je u obe noge, u desnoj sa dva a u levoj sa tri metka.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kadnić, kaže da je policajac koji ih je pretresao, po naređenju drugog, prestao sa pretresom. Tu dvojicu video je ponovo u bašti u kojoj je izvršeno streljanje. Nakon što je prestala pucnjava, čuo je da policajci razgovaraju motorolom. Taj razgovor izgledao je kao naređenje da se prestane sa pucnjavom. U vozilu kojim su prebačeni do bolnice u Prištini/Prishtina pratio ih je policajac sa, kako se njemu činilo, mentalnim problemima, koji se veoma čudno ponašao. U bolnici je, od bolničkog osoblja, imao izuzetno loš tretman. Operacija vađenja projektila iz nogu vršena mu je bez anestezije, trpeo je jake bolove i plakao je, a doktor ga je zbog toga udario. Dva dana proveo je bez hrane. Hrana, koju je dobijao kasnije, bila je nedovoljna. Seća se da su ih intervjuisali novinari iz inostranstva, a doktori su im prethodno rekli da daju izjave da su povređeni od NATO bombi.

Saslušanje svedoka-oštećenog Safeta Bogujevci

Noć pre ubistva njegove porodice, on i njegov brat, su iz straha od policije, napustili kuću. Nisu bili zajedno jer su mislili da će na taj način izbeći da obojica budu ubijeni. Skrivao se na na raznim mestima u gradu i okolnim selima.

Za ubistvo porodice saznao je tek nakon 25 dana. Za to vreme mislili su da su, kao i ostali građani Podujeva/Podujevë, isterani iz kuće i da se nalaze sa ljudima koji su bežali. On i njegov brat bili su u selu Kolić/Koliq, kada im je neki čovek iz Podujeva/Podujevë, čiji je sin bio u bolnici u Prištini/Prishtina, doneo pismo koje je napisala Saranda. Sa Enverom Duriqijem otišao je do Prištine/Prishtine. Noć su proveli u napuštenim albanskim kućama. Sutradan je otišao do bolnice i na prijemnom odeljenju rekao da traži decu koja su stradala od NATO bombi. Odveli su ga do Sarande i Jehone, koje su izgledale veoma loše. Devojčice su mu ispričale šta se desilo.

U ovom događaju ubijena je njegova supruga Sala Bogujevci, koja je imala 39 godina, sinovi Shpetim i Shpend od 9 i 12 godina, majka Shehide Bogujevci od 69 godina. Ubijene su i njegova tetka Nefise Llugalliju i njena snaja Fexhrie Llugaliju, koje su, iz sela u kome su živele, došle kod njih jer su se nadale da će tu biti bezbednije. Ubijena je i cela porodica njegovog prijatelja Envera Duriqija. Po njegovom saznanju zločin se dogodio u dvorištu kuće Halima Gashija.

Nakon rata, učestvovao je u iskopavanju posmrtnih ostataka svoje porodice. Video da je glava njegovog mlađeg sina Shpetima bila odvojena od tela.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe da bilo kakva imovinsko-pravna naknada ne može da mu nadoknadi gubitak porodice.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da je, sve vreme dok nisu saznali za ubistvo njihovih porodica, njegov brat Selatin Bogujevci obilazo sva mesta na kojima su mislili da mogu da budu. Hteo je da ode u Podujevo/Podujevë, ali to nikako nije bilo moguće, jer je u gradu bilo puno policije. Tek nakon dolaska snaga KFOR-a, vratili su se u Podujevo/Podujevë i iskopali posmrtnu ostatku ubijenih članova svojih porodica.

Glavni pretres: 24.12.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka-oštećenog Selatina Bogujevci

Vreme od 24. do 28. marta proveo je kući sa svojom porodicom i rođacima. Čuli su da policija ulazi u kuće i da ubija muškarce, pa su njegova majka, žena i ćerka Nora tražile da ode od kuće. Mislili su da žene, decu i stare policija neće uznemiravati, te su oni ostali u kući. Otišao je na neko mesto, gde su se okupili Albanci, koje je policija isterala iz kuća. Ceo dan očekivao da dođe njegova porodica. Uveče je sreo brata Safeta i prijatelja Envera Duriqija i rekao im da oni nastave da tu čekaju, će on otići da potraži porodicu na drugom mestu. Narednih 20 dana bezuspešno je lutao po selima u okolini Podujeva/Podujevë i tek je u 12. ili 13. aprila u selu Kolić/Koliq sreo čoveka iz Prizrena/Prizren, koji mu je dao neko pismo iz kojeg je saznao da se Saranda i njegova deca nalaze u bolnici u Prištini/Prishtina.

Sutradan su njegov brat Safet i Enver Duriqi otišli u Prištinu/Prishtina da to provere. Videli su da su deca zaista tamo i od njih saznali da su ostali članovi njihovih porodica ubijeni. Decu je video tek 2. maja, kada je sa Enverom Duriqijem otišao u bolnicu u Prištini/Prishtina. Deca su u toj bolnici bila do ulaska KFOR-a na Kosovo, onda nekoliko dana u nekoj vojnoj bolnici, a nakon mesec dana prebačena su na lečenje u Englesku.

Ekshumacija i identifikacija poginulih članova porodice Bogujevci vršena je dva puta, sredinom jula 1999. na groblju u Prizrenu/Podujevë i godinu dana nakon toga u Orahovcu/Rahovec. Na svim telima konstatovane su mnogobrojne rane od metaka.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, kaže da je od dece koja su preživela masakar saznao da je njegova porodica 28. marta prvo bila u njegovoj kući, a onda su prešli u kuću njegovog strica Qazima Bogujevci, gde se već nalazila porodica Envera Duriqija. Odatle ih je policija isterala, sprovela kroz dvorište komšije Selmana Gashija do dvorišta Naima Gashija. Tu je iz grupe izdvojena njegova supruga Shefkata. Policajci su ostale sproveli u dvorište Halima Gashija, a zatim ulicu do stanice policije. Sa ulice su vraćeni u dvorište Halima Gashija, gde je i izvršen masakar.

Dok je 21. aprila boravio u selu Šajkovac/Shajkofc, policija im je rekla da mogu da odu do Podujeva/Podujevë. Sa grupom koju je predvodio Nebojša Maljević zamenik komandira policije, došao je do Podujeva/Podujevë, ali mu policija nije dozvolila da uđe

u dvorište. Maljevića i Srboljuba Biserčića, predsednika Kriznog štaba i neke komšije Srbe, pitao je da li znaju nešto o njegovog porodici, ali su mu oni rekli da ne znaju. Znao je da je njegova ćerka Lirije Bogujevci nalazi na lečenju u Beogradu, ali nije mogao da je obiđe. O njoj se sve vreme starao Haxhi Shasha iz Beograda. U dvorištu Halima Gashija našli su oko 100 čaura, gomulu ćebadi, šalove njegove majke i ćerke, sat supruge i čizmu sina Envera Duriqija. Zid dvorišta i kuća bili su oštećeni od metaka i svuda je bilo tragova krvi.

Saslušanje svedoka-oštećenog Envera Duriqija

Srpske snage su 24.12.1998. godine njegovu porodicu isterale iz sela [Obrandža/Obrančë]. Jedan dan proveli su u selu Velika Reka/Reke i Madhe a naredna tri meseca kod rođaka u selu Donja Dubnica/Dumnice e Poshtem. Nakon što su srpske snage spalile i to selo, članovi njegove i porodice njegove sestre, traktorom su otišli za Podujevo/Podujevë. Tamo su kod rođaka proveli dva dana, nakon čega su se vratili Donju Dumnice/Dumnice e Poshtem. Dana 24. marta ponovo otišli u Podujevo/Podujevë. U centru grada je sreo svog prijatelja Selatina Bojujevci, koji mu je ponudio da se smeste u kući njegovog strica. Prihvatio je to jer se nadao da će tu biti bezbedniji. Seća se da je u subotu 27. marta je u obližnjoj prodavnici kupio je nešto hrane i klikere za sina.

Sutradan ujutru, čuo je da policija ulazi u kuće i ubija muškarce, pa je odlučio da ode iz kuće. Svojoj supruzi je rekao da lični nakit, koji je nosila u džepu uvezan u maramu, preda policiji, ukoliko budu u životnoj opasnosti,. Pozdravio se sa porodicom i sa Selatinom Bogujevci izašao iz kuće. Sledeći dan proveli su u blizini a narednog ih je policija primorala da napuste grad. Dok je traktorom prolazio kroz grad, ispred kuće Halima Gashija video je mnogo policajaca, a među njima i Srbislava Biserčića, predsednika Kriznog štaba. Sve vreme očekao je da se sretne svoju porodicu, ali se to nije dogodilo. Otišao je u selo Sibovac/Siboc, gde je nakon dva meseca video svog brata Adema, koji ga je pitao gde mu je porodica, na šta je on odgovorio da ne zna. Sledećih nekoliko dana, pešice je obilazio okolna mesta tragajući za njima Raspitivao se kod prolaznika, te je pitao i neke Rome koje je policija angažovala da sahranjivanju ljude. Nije uspeo ništa da sazna. Kada se vratio u selo Ladovac/Lladofc, gde je ostala porodica njegovog brata, video je da je selo spaljeno i uništeno, pa je tu porodicu traktorom odveo do sela Hrtica/Hrticë, a onda u selo Kolić/Koliq. Tu je sreo Selatina Bogujevci, koji mu je rekao da je saznao da su mu deca u bolnici u Prištini/Prishtina. Nakon dva dana, odlučili su da on i Safet Bogujevci krenu za Prištinu/Prishtina i proveriti da li je to tačno. Do Prištine/Prishtinë su otišli pešice i prenoćili su podrumu neke napuštene kuće. Sutradan su na putu do bolnice videli tri tela mlađih muških osoba.

U bolnici su pronašli Safetovu i Selatinovu decu. Saranda mu je rekla da je cela njegova porodica ubijena. Vratili su se u selo Kolić/Koliq, gde je sreo svoje rođake. Njih 16-toro tri nedelje su spavali u traktorskoj prikolici. Za to vreme sreo je oca svoje supruge, ali nije imao snage da mu kaže istinu o porodici. Kolona civila u kojoj je bio bila je granatirana, zbog čega napustili su traktor i nastavili pešice. Nekoliko dana su po kiši pešačili preko brda i stigli su do sela Zatrić/Zatriq, gde su se smestili u stričevoj kući. Tek je tada braći Ademu i Shamsiji rekao za smrt svoje porodice.

Saznao je gde mu je porodica sahranjena i 3. maja, sa ocem svoje supruge, pošao je u Podujevo/Podujevë. Na raskrsnici kod sela Lebane/Lebane, zaustavila su ih i legitimisala

neka naoružana lica u neobičnim uniformama. Sedmoricu putnika iz autobusa, među njima i njega, odveli su u podrum kafane *Dva slavuja*. Tu su bili podvrgnuti užasnoj torturi. Pustili su ih, nakon što su im oduzeli sav novac koji su imali kod sebe. Od pretrpljenih batina trpeo je jake bolove i jedva se kretao. Deo puta od 4 kilometra uspeo je da pređe za 7 sati.

U selu Dumoš/Dumosh je, nakon što je platio 50 DM, od Civilne zaštite dobio propusnicu da može da ode do Podujeva/Podujevë. Tada je ponovo sreo Srblava Biserčića, koji mu je rekao da se njegovoj porodici nije ništa desilo, ali da zna da je ubijen njegov rođak Ajet Duriqi i da ga je on sahranio. U Podujevo/Podujevë je teškom mukom stigao do gradskog groblja, koje su tada čuvala naoružana lica sa uniformama sličnim onima koje su imala lica u kafani *Dva slavuja*. Odmah kod ulaza u groblje, s desne strane, video je sveže humke sa oznakama na kojima su bila imena članova njegove porodice. Uz ogroman napor uspeo je da ode do Prištine/Prishtina kod sestre, kojoj je saopštio da mu je porodica ubijena. Nešto nakon toga, kod Doma zdravlja *Majka Tereza*, naišao je na vojni punkt gde mu je jedan od vojnika u pijanom stanju oduzeo novac i pokušao da ga strelja. Bilo mu je svejedno da li će ga ubiti jer je sve vreme mislio na svoju ubijenu porodicu.

Na dan ulaska snaga KFOR-a na Kosovo, sa prijateljem Sulejmanom Klokoqi i novinarkom *Independenta*, otišao je do svog sela. Na putu su videli srpske snage koje su se, noseći opljačkane stvari, povlačile prema granici sa Srbijom. U selu ih je zatekao užasan prizor, sve kuće bile su spaljene, a domaće životinje pobijeni.

Na mesto ubistva svoje porodice otišao je prvog dana kada su u Podujevo/Podujevë ušle snage KFOR-a. U dvorištu je bilo puno čaura i tragova krvi. Pronašao je maramu svoje supruge i klikere sina Arbrija.

Ubijena je cela njegova porodica i to majka Esma stara 66 godina, otac Hamdi star 71 godinu, supruga Fitnete stara 35 godina, ćerke Dafina od 9 i Mimoza od 4 godine i sinovi Arber od 7 godina i Albion od 21 mesec. Ekshumacija i identifikacija njihovih tela izvršena je u prisustvu snaga KFOR-a i OEBS-a 10. jula 1999. Članove svoje porodice sahranio je na groblju u blizini kuće [Obrandža/Obrancë].

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Glavni pretres: 23.01.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Dobrivoja Cetića

Krajem marta 1999. bio je kao vozač autobusa zaposlen u *Šid ekspresu*. Seća se kada je dobio zadatak da autobusom vozi *Škorpione* u Prolom Banju. Otišli su do Beograda, gde su se pripadnici *Škorpiona* presvukli u šarene maskirne uniforme. U pratnji autobusa bio je džip i kamion.

U Podujevo/Podujevë su stigli u jutarnjim časovima. U gradu nije bilo civila. Autobusi su parkirani i čekali su dalja uputstva. Dobili su naređenje da ne izlaze iz autobusa, ali su neki pripadnici ipak izašli. Nakon nekog vremena, pripadnici *Škorpiona* su se vratili u autobus i krenuli su nazad u Prolom Banju. Saznao je da je neko od *Škorpiona* u Podujevu/Podujevë ubio neku decu, nakon čega je između njih i ostalih pripadnika

policije došlo do sukoba, pa su oni morali da odu odatle. U Podujevu/Podujevë su se zadržali oko četiri-pet sati.

Pre ovog događaja lično je poznao samo optuženog Željka Đukića. Ne seća se da je tokom putovanja iz Šida do Podujeva/Podujevë taj optuženi bio u njegovom autobusu, ali je siguran da je bio pri povratku. Optuženi Đukić je tada sedeo par sedišta iza njega i čuo ga je da se, veoma ljutito i vičući, obraća ostalim pripadnicima *Škorpiona*.

Svedoku je na traženje optuženog Željka Đukića predložena fotografija iz spisa predmeta i svedok izjavljuje da je ta fotografija snimljena u Prolom Banji.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da je im je u Podujevu/Podujevë neko od policajaca rekao da su, prethodnu noć, iz grada isterani svi Albanci koji su tu živeli. Pripadnici *Škorpiona* su ulazili u obližnju prodavnicu, na kojoj su bila razbijena vrata, i odatle uzimali razne tehničke aparate, koje su unosili u autobus. Deo tih stvari pripadnici *Škorpiona* su, tokom povratka iz Prolom Banje, izneli iz autobusa. Niko od pretpostavljenih nije pitao odakle te stvari i šta se s njima radi. Bilo je jasno da su pripadnici *Škorpiona* te stvari ukrali, ali nikome to nije prijavio jer smatra da nije odgovoran za to. Misli da se optuženi Đukić dok je ljutito vikao u autobusu obraćao počinocima nekog zločina.

Glavni pretres: 26.01.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Saše Cvjetana

Jedinici *Škorpioni* pridružio se 26. marta 1999, na poziv komandanta Slobodana Medića. To nije bila paravojna jedinica, već je po nalogu ministra unutrašnjih poslova Vlatka Stoilkovića ili Vlastimira Đorđevića pridružena sastavu Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ) MUP-a Srbije.

Jednica se okupila u Novom Sadu, kod kuće Slobodana Medića, i odatle su sa dva autobusa krenuli u pravcu Beograda. Na stadionu u Makišu su zadužili uniforme. Kada su stigli u Prolom Banju smestili su se u hotelu *Radan*. Sutradan je jednim kamionom marke *TAM* dovezeno oružje, koje im je podeljeno bez beleženja serijskih brojeva. Slobodan Medić je u Prolom Banji održao kraći govor. Rekao je da na Kosovo idu kako bi se borili za svoju zemlju, a da svako ko ide sa nečasnim namerama (da krade ili da ubija) treba da se vrati kući. Pripadnici jednice *Škorpioni* su u Prolom Banji raspoređeni po vodovima i odeljenjima. Komandiri vodova bili su Zoran Vukšić, Rajko Olujić, optuženi Dragan Medić i Željko Đukić. U Prolom Banji su se zadržali dva dana i za to vreme su uvežbavali oružane akcije za slučaj kopnenog napada NATO snaga. Čuo je da je u Prolom Banji dolazio general Ljubiša Pavković.

Slobodana Medića i optužene Dragana Medića i Željka Đukića zna od ranije. Optužene Dragana Borojevića i Miodraga Šolaju i zaštićenog svedoka *P1* upoznao je u Prolom Banji. Poznato mu je da se zaštićeni svedok *P1* bio u lošim odnosima sa Slobodanom Medićem i optuženim Željkom Đukićem i da se njih veoma plašio. Taj svedok se *Škorpionima* nije pridružio dobrovoljno, već zato jer mu je to naredio Slobodan Medić. Mesec dana nakon povratka iz Podujeva/Podujevë sa svedokom *P1* planirali su da

zajedno osnuju novu oružanu jedinicu, ali je svedok *P1* u poslednjem trenutku odustao i sa *Škorpionima* ponovo otišao na Kosovo.

Optuženi Željko Đukić je u to vreme bio korpulentan, deblji nego sada, imao je kraću kosu i nije imao bradu. Slobodan Medić i optuženi Dragan Medić imali su dužu kosu. Svedok *P1* je bio srednje visine, sportski građen, imao je kraću bradu i jedini je nosio šlem. Optuženi Dragan Borojević bio je visine oko 185 cm, ošišan do glave, nije imao bradu, srednje debljine i atletski građen. Optuženi Miodrag Šolaja je bio najmlađi u jedinici, visine 180 cm i izrazito mršav. Svedok je tada imao 23 godine, bio je ošišan i orbijan. Nosio je dvodelnu maskirnu zniiformu, a na nozi je nosio okačen veći nož.

U Podujevo/Podujevë su stigli 28. marta oko 8 časova ujutru. Do tamo su putovali sa dva autobusa ispred kojih je išao džip SAJ-a. Autobusi su se parkirali u centru grada, u blizini stanice policije. Dobili su naređenje da ne izlaze iz autobusa, ali su neki od njih ipak izašli. Svedok *P1* je izašao i otišao do apoteke. Razvalio je vrata i odatle uzeo neki medicinski materijal. I drugi pripadnici su izlazili iz autobusa i razbijali obližnje prodavnice. Video je da je vozač autobusa iz radnje tehničke robe uzeo televizor i uneo ga u autobus.

Slobodan Medić je otišao na sastanak u komandu.

Rajko Olujić mu je rekao da krene sa njim kako bi pronašli kuću u kojoj će se smestiti. Sa njima su krenuli i neki pripadnici Posebnih jedinica policije (PJP), koji su im rekli da u gradu nema civila. Odlučili su da uđu u neku veću kuću, udaljenu oko 150 metara od autobusa. Kapija na ulazu u dvorište bila je minirana. Iz kuća u dvorištu izveli su grupu od 15-ak civila, među kojima su bila dva muškarca, a ostalo žene i dece. Civile su sproveli do ulice i rekli im da idu iz grada. Pošto je ta grupa oklevala sa odlaskom, u njihovom pravcu je ispalio rafal od 10 metaka.

Rajko Olujić je otišao da pozove ostale pripadnike *Škorpiona*, a on se vratio da izvrši pretres kuće. U dvospratnoj kući pronašao je zlatni upaljač marke *Dipon*, jednu staru policijsku uniformu, uniformu OVK, jedan pištolj i sanduk sa tromblonskim minama i bombama. Čuo je jaku rafalnu paljbu i potrčao u pravcu odakle pucnjava dolazila. Za njim su trčala trojica pripadnika *Škorpiona*, za koje je saznao da su bili Goran Stoparić, Pavle Rokvić i Zlatko Lukić. Prošao je kroz jedan uski prolaz i video je žensko telo na betonskoj stazi pored neke prizemne kuće. Malo dalje od tog tela, između te i druge veće kuće u dvorištu, video je veći broj tela na gomili. U dvorištu nije bilo ni jednog policajca. Izišao je na ulicu i video veći broj pripadnika *Škorpiona*, PJP, SAJ-a, kao i vojnika. Tu je bio i svedok *P1*, koji mu je rekao da pođe sa njim u dvorište jer ima preživelih. Kada su ušli u dvorište, videli su da iz grupe tela viri neko dete i svedok *P1* je pucao u njega.

Vratili su na ulicu i tada je video da dolaze optuženi Dragan Medić, Željko Đukić i Dragan Sarap. Video je da je optuženi Dragan Medić pao i da mu Đukić ukazuje pomoć. Optuženog Dragana Borojevića video je u blizini. Optuženog Miodraga Šolaju nije video u Podujevu/Podujevë.

Među pripadnicima *Škorpiona* se kasnije pričalo da su u civile pucali Nikola Kovačević i lice sa nadimkom *Musa*.

Odmah zatim, komandant SAJ-a Spasoje Vulević i doktor u toj jedinici Dragan Marković ušli su u dvorište i iz njega iznosili tela ranjenih civila i unosili ih u neko vojno vozilo. Spasoje Vulević je počeo da viče i psuje. To ga je iznervirao, pa je uperio pušku u njegovom pravcu. Komandant SAJ-a Zoran Simović i Slobodan Medić rekli su im da

uđu u autobuse i da idu nazad u Prolom Banju. Tim autobusom se u Prolom Banju vratio i Slobodan Medić. On je u održao govor u kome je rekao da mu nije poznat razlog zbog kojeg su vraćeni, da treba da nastave sa redovnim aktivnostima i da će najverovatnije ponovo biti pozvani u neku akciju na Kosovu.

Pre odlaska u Podujevo/Podujevë pripremljene su nalepnice koje su služile za obeležavanje auta koja bi *Škorpioni* oduzimali za potrebe jedinice. Pripadnici *Škorpiona* imali su ovlašćenje da od bilo koga oduzimaju sve što im je bilo potrebno.

Zna da je deo jedinice u Podujevu /Podujevë ostao duže. Moguće je da je među njima bio i optuženi Miodrag Šolaja jer ga je svedok video nešto kasnije. *Škorpioni* su u Prolom Banji ostali dve nedelje. Hranili su se u nekom restoranu stotinak metara od hotela. Neki pripadnici *Škorpiona* su sve vreme bili u sobama, gde su i dobijali hranu.

Svedok *P1* je tokom vožnje do Prolom Banje sve vreme bio sa njim, nije kontaktirao ni sa kim drugim i delovao je kao da se nečeg veoma plaši. Nikome nije prijavio da je svedok *P1* ubio dete, jer je smatrao da bi to bilo nekolegijalno. Tog svedoka, kao izvršioca krivičnog dela, nije pominjao sve do sada jer su njih dvojica bili optuženi u predmetu u kome je on pravosnažno osuđen.

Na predočavanje iskaza svedoka *P1* koji je rekao da je svedok učestvovao u isterivanju, vraćanju i streljanju civila u dvorištu, kao i da je od nekog pripadnika iz stroja uzeo okvir sa municijom, vratio se u dvorište i ponovo pucao u civile, svedok kaže da to nije tačno. Nije tačno ni to da je tada govorio sa dalmatinskim akcentom.

Glavni pretres: 27.01.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Milovana Tomića

Svedok je pre davanja izjave obavestio sud da su on i članovi njegove porodice u međuvremenu dobijali anonimne telefonske pozive u kojima im je prećeno smrću. Pripadnici jedinice *Škorpioni* su tokom boravka u Prolom Banji bili podeljeni u vodove i odeljenja. Komandiri vodova bili su Rajko Olujić i Dragan Medić. Optuženi Đukić je bio komandir odeljenja, a za komandira voda imenovao ga je komandant jedinice Slobodan Medić u Prolom Banji nakon povratka iz Podujeva/Podujevë

Sa jedinicom *Škorpioni* se 28. marta 1999. nalazio se u Podujevu/Podujevë. Nakon izlaska iz autobusa, Željko Đukić i on su ušli u jedno dvorište u kome su bile dve velike kuće. Tamo je bilo puno policajaca. Prepoznao je Rajka Olujića, Sašu Cvjetana, svedoka *P1* sa šlemom na glavi i optužene Dragana Medića, Dragana Borojevića i Miodraga Šolaju. Izašli su na ulicu i video je da svedok *P1*, Saša Cvjetan, dvojica pripadnika PJP, dvojica pripadnika SAJ i neka dvojica Bosanca iz dvorišta izvode grupu od 20-ak civila. Video je da je Saša Cvjetan udario nekog muškarca iz grupe i da je tom čoveku sa glave odletela tradicionalna albanska kapa. Pripadnik PJP-a je puškom razbio izlog obližnje prodavnice i pucao u nekog starijeg muškarca. Druga dvojica pripadnika PJP*a prišla su njemu i optuženom Đukiću, uperili su puške u njih i rekli im da civile koji su izvedeni iz dvorišta vrata unutra. On su to odbili. Petar Dmitrović, Nikola Kovačević i Rile Risović prišli su mestu gde su stajali svedok i optuženi Đukić. Odmah potom, Risović je otišao da potraži drugu kuću za smeštaj. Civili su vraćeni u dvorište iz koje su izvedeni i odatle se

čula rafalna paljba. Sklonili su se pored zida koji je bio u blizini. Hteo je da ode do dvorišta da vidi šta se desilo, ali ga je zaustavio optuženi Đukić.

Pripadnici SAJ-a Zoran Simonović i Ilija Končarević počeli su da viču na njih i da ih psuju. Slobodan Medić je rekao da uđu u autobuse. Pre ulaska u autobus između pripadnika *Škorpiona* i ostalih pripadnika policije stvorila se veoma napeta situacija u kojoj je bilo međusobnog potezanja oružja. Tokom vožnje optuženi Željko Đukić i Dragan Medić su se svađali.

U vreme dok je boravio u Podujevu/Podujevë imao je nadimke *Šića i Musa*. Sve optužene zna od ranije. Optuženi Željko Đukić je u vreme događaja imao dužu bradu i brkove. Optuženi Dragan Medić je imao dužu kosu i nosio je maramu. Saša Cvjetan je na nozi nosio veliki nož. Optuženi Dragan Borojević je u Podujevu/Podujevë bio ošišan, nije imao bradu, nosio je dvodelnu američku uniformu i borbeni prsluk.

Nakon predočavanja iskaza svedoka Gorana Stoparića, da je taj svedok sve vreme bio s njim, izjavljuje da to nije tačno. Na predočavanje iskaza svedoka Saše Cvjetana da je civile u dvorištu po njegovim saznanjima ubili Nikola Kovačević i osoba sa nadimkom *Musa*, svedok izjavljuje da se to svakakao ne odnosi njega.

Ne može da objasni razlog zbog kojeg svedoka *P1*, kao učesnika događaja, nije pominjao u ranijim izjavama.

Svedok i optuženi Željko Đukić suočeni su na okolnosti da li je Goran Stoparić pretresao ženu u dvorištu u kome su ubijeni civili i da li su se tokom vraćanja za Prolom Banju optuženi Željko Đukić i Dragan Medić svađali.

Svedok i optuženi Miodrag Šolaja suočeni su na okolnost da li je optuženi Miodrag Šolaja bio u dvorištu u kome su ubijeni civili.

Komentar:

Očigledno je da svedok ne govori istinu iz razloga što pokušava da optužene, posebno Željka Đukića, zaštititi od krivične odgovornosti.

Saslušanje svedoka Petra Dmitrovića

Dok je jedinica *Škorpioni* boravila u Prolom Banji, Slobodan Medić ga je imenovao za komandira odeljenja. Oružje im je podeljeno u Prolom Banji, bez beleženja ličnih podataka i serijskih brojeva.

Pripadnicima jedinice *Škorpioni* putovali su u Podujevo/Podujevë sa tri autobusa. Kada su stigli, komandant jedinice Slobodan Medić otišao je do komande i oni su 15-20 minuta proveli u autobusima. Neki pripadnici jedinice izlazili su iz autobusa i iz obližnje prodavnice uzimali tehničku robu i uneli u autobuse. Sa optuženim Željkom Đukićem, Draganom Sarapom, Nikolom Kovačevićem, Đorđem Milićevićem, Milovanom Tomićem i Riletom Risovićem pošao je da potraži kuću u kojoj bi se smestili. Stigli su do nekog dvorišta u kome je bilo 30-tak policajaca u različitim uniformama. Na sredini dvorišta videli su grupu od 7 do 9 civila, među kojima je bilo žena, dece i starih. Oko civila bilo je dosta policajaca pripadnika SAJ i *Škorpiona*, koji su puške držali uperene prema civilima. Među njima prepoznao je jedino svedoka *P1*, jer je jedini od njih imao šlem. Videli su da tu ne mogu da se smeste i izašli su na ulicu. Iza sebe su videli grupu civila, koja je neko vreme bila na ulici, a onda ponovo krenula prema dvorištu. Dok su stajali na ulici video je Gorana Stoparića koji je ušao u dvorište. Otišli su do drugog

dvorišta, udaljenog 20-tak metara i ubrzo su čuli prvo kratak rafal, a onda dužu rafalnu paljbu. Videli su da iz nekog dvorišta izalazi puno policajaca. Došli su neki pripadnici SAJ-a. Postrojili su se i Slobodan Medić im je naredio da uđu u autobuse. Optuženi Željko Đukić, Dragan Medić i svedok *P1* bili su u istom autobusu u kome je bio i on. Nije čuo da bilo ko od njih nešto govori ili da se međusobno svađaju.

Zna da je vod Zorana Vukšića ostao u Podujevo/Podujevë i u Prolom Banju došao kasnije, ali misli da se to desilo slučajno. Ne zna da je u Prolom Banji bilo kada vršena neka vojna obuka pripadnika *Škorpiona*.

Sve optužene poznao je pre događaja u Podujevu/Podujevë. Optuženi Milorad Šolaja je tada bio mršav i kratko ošišan. Optuženi Dragan Borojević bio je krupnije kostrukcije, sa kosom srednje dužine. Optuženi Đukić je bio korpulentan i puniji, kraće ošišan, bez brade i brkova. Optuženi Dragan Medić je imao dužu kosu i kraću bradu. Svedok *P1* je bio sportski građen jer je redovno vežbao. Kod Saše Cvjetana je bio karakterističan dalmatinski akcenat u govoru i veliki nož koji je nosio okačen na nozi.

Na predočavanje izjave optuženog Željka Đukića da je svedok sa Nikolom Kovačevićem, dok je trajala pucnjava, istrčao iz dvorišta u kome se pucalo, svedok kaže da on jeste istrčao, ali iz drugog dvorišta i pre pucnjave.

Objašnjava da svedoka *P1* do sada nije spominjao kao učesnika događaja iz raloga jer je hteo da ga zaštiti od hapšenja.

Glavni pretres: 11.03.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Siniše Božića

Jedinici *Škorpioni* pridružio se dan nakon početka bombardovanja od strane NATO pakta. S obzirom da je bio bez obrazovanja, nadao se da će na taj način moći da se zaposli pri Ministarstvu unutrašnjih poslova (MUP). Uniforme su zadužili tokom putovanja iz Šida. Oružje su zadužili u Prolom Banji, gde su prvo otišli i bili stacionirani neko vreme. Oružje im je delio Srđan Milojević i on je o tome vodio pismenu evidenciju. Komandir njegovog odeljenja bio je optuženi Željko Đukić dok je komandant jedinice bio Slobodan Medić.

U Podujevo/Podujevë su stigli rano ujutru. U gradu nije video civile. Komandant Slobodan Medić otišao je na sastanak dok su pripadnici jedinice ostali u autobusima. Nakon 15-ak minuta dobili su nalog da se smeste po okolnim kućama. Otišli su do neke kuće udaljene oko 200 metara od autobusa. U trenutku dok je sa optuženim Željkom Đukićem, Zdravkom Smiljićem i Sinišom Dabićem stajao ispred kuće, čuo je rafalnu paljbu. Za to vreme je Dragan Sarap bio u kući, u koju je ušao kroz otvor iznad ulaznih vrata. Ubrzo su dobili naređenje da izađu na ulicu i postroje se. Tu je neko od starešina vikao i grdio ih. Onda su ušli u autobuse i vratili se u Prolom Banju. Na putu do tamo optuženi Željko Đukić je psovao one koji su *tako nešto mogli da urade*. Na to niko od prisutnih u autobusu nije ništa rekao. Od Siniše Dabića saznao je da se optuženi Đukić ljuti zbog stradanja nekih civila. Ne seća se da je nakon povratka u Prolom Banju bilo neko postrojavanje jedinice i da je komandant tada održao neki govor.

Na predočavanje iskaza optuženog Željka Đukića da je svedok stajao u dvorištu i video da neki pripadnici *Škorpiona* izvode civile, a optuženi Đukić prišao i licima koja su to

činila rekao da civile ne uznemiravaju, svedok odgovara da ništa od toga nije video. Na navedene okolnosti izvršeno je suočenje između svedoka i optuženog Željka Đukića. Optuženi Željko Đukić je u vreme boravka u Podujevu/Podujevë bio korpulentan, debeo i imao je dužu kosu, brkove i bradu od nekoliko dana.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Pitanja punomoćnice oštećenih bila su usmerena ka tome da se kao netačni dokažu navodi svedoka da mu nije poznat događaj streljanja civila, kao ni to ko je u tome učestvovao. Međutim, svedok je očigledno izbegavao odgovor na pitanja punomoćnice. Dok je nakon rafalne pucnjave stajao na ulici u stroju, video je da neki pripadnici SAJ-a, iz nekog dvorišta, uznose nešto uvijeno u šatorska krila, ali da ne zna šta je to bilo.

Glavni pretres: 12.03.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Aleksandra Dabića

Škorpionima se pridružio na poziv Slobodana Medića zvanog *Boca*, nešto pre početka bombardovanja NATO snaga. Autobusima su otišli do Prolom Banje. Tu su zadužili oružje. Par dana kasnije otišli su u Podujevo/Podujevë. Autobusi su se parkirali na raskrsnici pored neke škole, a pripadnici jedinice su se rasporedili po okolnim kućama. Sa njim u grupi bili su Siniša Božić i optuženi Milorad Šolaja i Željko Đukić. Do kuća u kojima su raspoređeni odveli su ih pripadnici SAJ-a. Rekli su im da ne ulaze u kuće koje pripadaju Srbima i da su one obeležene belim peškirima i čaršafima. Dok je sa ostalima iz grupe bio u jednoj kući, čuo je pucnjavu i izašao napolje. Nešto nakon toga su se postrojili na ulici. Tu im je neko od oficira rekao da je sramota što su to uradili, naredio im je da uđu u autobuse i da odu iz Podujeva/Podujevë. U autobusu je saznao da su u pucnjavi koju je čuo, stradali neki civili. Tada se optuženi Željko Đukić ljutito obratio pripadnicima jedinice i rekao nešto u smislu ko je to mogao da uradi.

Nakon povratka iz Podujeva/Podujevë bili su privremeno demobilisani, ali su kasnije ponovo angažovani na drugom terenu. Zna da je jedinica *Škorpioni* bila u rezervnom sastavu Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ). Za boravak u Podujevu/Podujevë dobili su dnevnice u iznosu od oko 1.000 nemačkih maraka.

Optuženi Đukić je u to vreme bio korpulentan i nije imao bradu i brkove. Optuženi Borojević je izgledao slično kao i sada.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić bila su usmerena na rasvetljavanje činjenice da je 28. marta 1999. srpska policija u Podujevu/Podujevë sprovodila akciju isterivanja albanskog stanovništva iz grada, kao i činjenice da su pripadnici *Škorpiona* tokom boravka na Kosovu nekažnjeno pljačkali imovinu albanskog stanovništva. Svedok je negirao iskaz svedoka Gorana Stoparića de se on u trenutku pucanja u civile nalazio na terasi jedne od kuća u dvorištu i da je odatle video streljanje civila.

Saslušanje svedoka Damira Hovana

Autobusi kojima su *Škorpioni* iz Prolom Banje došli u Podujevo/Podujevë parkirali su se u blizini policijske stanice. Grupe od po tri-četiri pripadnika *Škorpiona* raspoređene su po napuštenim kućama. On i Zdravko Smiljić ušli su u neku kuću, a nakon 10-tak minuta od ulaska čuli su pucnjavu, a onda i dozivanje sa ulice da izađu napolje. Svi pripadnici *Škorpiona* okupili su se na ulici. Tu se stvorila velika galama i svađa. Video je da iz obližnjeg dvorišta iznose neku ranjenu devojčicu. Postrojili su se i neko je naredio da uđu u autobuse. Neko vreme su čekali jer su neki ljudi falili, a onda su se vratili u Prolom Banju. Negira navode optuženog Željka Đukića, da je sa terase kuće u kojoj je bio video streljanje civila u dvorištu.

Optuženi Željko Đukić je tokom boravka u Podujevu/Podujevë bio nešto krupniji i deblji nego sada, imao je dužu kosu i bradu od nekoliko dana. Ne seća se kako su ostali optuženi tada izgledali.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, objašnjava da u kući u kojoj je bio nije video albanske civile. Nakon ubistva civila u Podujevu/Podujevë ,među *Škorpionima* se pričalo da su to ubistvo izvršili pripadnici lokalne policije ili Teritorijalne odbrane.

Glavni pretres: 13.03.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Dragana Brajića

Jedinici *Škorpioni* priključio se nekoliko dana pre početka bombardovanja NATO snaga. Iz Šida su prvo otišli u Prolom Banju, gde su zadužili oružje. U Podujevo/Podujevë su stigli 28. marta rano ujutru. Autobusi kojima su putovali parkirali su se na nekoj raskrsnici. Neko vreme proveli su u autobusima ili pored njih. Za to vreme su vozači autobusa i neki od pripadnika jedinice iz obližnjih radnji uzimali robu. Jedinica je bila organizovana po vodovima i on je pripadao petom vodu. Nije siguran, ali misli da je komandir tog voda bio optuženi Željko Đukić. Istom vodu pripadao je i optuženi Miodrag Šolaja. Sa Sašom Dabićem, Brankom Pavlovićem, Sinišom Božićem, Draganom Nježićem i optuženima Miodragom Šolajom, Draganom Medićem, Draganom Borojevićem, Željkom Đukićem, otišao je do kuće, koja se nalazila desno od mesta gde su parkirani autobusi. Dok su obilazili i proveravali kuću čuo je rafalnu paljbu. U tom trenutku nije video ni jednog od optuženih. Nedugo potom, izašli su na ulicu i postrojili se. Između pripadnika SAJ-a i *Škorpiona* izbila je svađa i međusobno potezanje oružja. Video je vozilo hitne pomoći i da neko iz dvorišta iznosi ranjene i ubijene osobe uvijene u čebad. Ušli su u autobuse i krenuli nazad u Prolom Banju. Ne seća se da li su u autobusu u kome je bio on bili optuženi Dragan Madić i Željko Đukić. Zbog opšteg meteža koji je nastao, jedan vod ostao u Podujevu/Podujevë i u Prolom Banju se vratio kasnije. Ne zna da li je među onima koji su ostali bio i optuženi Miodrag Šolaja.

Optuženi Željko Đukić je u to vreme imao dužu kosu i bradu i bio je korpuantan. Optuženi Dragan Medić je imao dugu kosu vezanu u rep. Optuženi Miodrag Šolaja je bio izrazito mršav i veoma mlad. Optuženi Dragan Borojević je bio krupan i kratko ošišan.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Pitanja punomoćnice oštećenih Nataše Kandić bila su usmerena ka otkrivanju identiteta pripadnika *Škorpiona* koji je iz grupe civila izdvojio Šefkatu Bogujevci i pucao u nju. Svedok je na pitanje punomoćnice oštećenih odgovorio da je, nakon ubistva civila u Podujevu/Podujevë, među pripadnicima *Škorpiona* postojalo više verzija događaja. Jedna od njih je bila i ta da je to ubistvo izvršio optuženi Dragan Medić sa još nekim pripadnicima jedinice.

Saslušanje svedoka Zorana Vukšića

Škorpioni su u Podujevo/Podujevë stigli rano ujutru, a vratili su se popodne istog dana. Pre odlaska u taj grad par dana su bila stacionirani u Prolom Banji, gde su zadužili oružje i municiju. Oružje im je podeljeno uz evidentiranje podataka o broju puške i imenu lica kome se ta puška predaje. Tu evidenciju je za pripadnike svog voda uradio on, ali je dokumentaciju o tome izgubio kada je bio ranjen. Jedinica je bila organizovana po vodovima i odeljenjima. On je bio komandir jednog voda. Ne seća komandira ostalih vodova. Pre polaska u Podujevo/Podujevë, komandant jedinice Slobodan Medić *Boca* rekao im je da u gradu još uvek ima sporadičnih borbi i civila, koji se ne smeju uznemiravati. Pripadnici SAJ-a su im rekli treba da se rasporede po obližnjim napuštenim kućama. Kuće nisu bile obeležene na bilo koji način, već su ih pripadnici SAJ-a jednostavno doveli do tih kuća. Desetak pripadnika njegovog voda, među njima i on, nisu znali da se jedinica iznenada vraća iz Podujeva/Podujevë pa su, čekajući da im bude doneta hrana, ostali u gradu. Kada su saznali da se jedinica otišla, pronašli su neki kamion i njime se vratili u Prolom Banju. Ne seća se da li je u toj grupi bio i optuženi Milorad Šolaja. Po povratku iz Podujeva/Podujevë neko vreme proveli su u Prolom Banji, a onda su otišli kućama. Rečeno im je da se privremeno raspuštaju i da će naknadno biti ponovo pozvani. Pre odlaska, vratili su oružje, što je evidentirano. Pri predaji oružja pripadnici SAJ-a, koji su preuzimali oružje, proveravali su da li je i iz koje puške pucano.

Potvrđuje navode svedoka *P1* da je nešto kasnije, u vreme drugog boravka na Kosovu, bio ranjen na način što ga je pogodio pripadnik *Škorpiona* koga zna po imenu Sima. Svedok *P1* se, inače, nalazio u njegovom vodu.

Izvršeno je suočenje između svedoka i optuženog Milorada Šolaje na okolnosti da li je taj optuženi tokom boravka u Podujevu/Podujevë svedoku bio kurir. Svedok i optuženi su rekli da jedan drugog ne prepoznaju.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Tokom boravka u Podujevu/Podujevë iz pravca komande SAJ-a čuo je neku pucnjavu. Tada nije znao šta se desilo tokom te pucnjave. Kasnije je čuo da se tada desilo ubistvo civila, ali mu detalji nisu poznati. Negira da je njegov vod u Podujevu/Podujevë ostao po nekom specijalnom zadatku, već se to desilo slučajno. Negira da su članovi njegovog voda vršili pljačke.

Saslušanje svedoka Nebojše Cekića

Škorpionima se, na poziv komandanta jedinice Slobodana Medića *Boce*, pridružio u Prolom Banji. Tu su istog dana dobili puške, koje su deljene bez ikakvog evidentiranja podataka. Sutradan, rano ujutru otišli su u Podujevo/Podujevë, gde su se zadržali svega

dva sata. Sve vreme boravaka u tom gradu proveo je u autobusima ili oko njih, jer je komandant Slobodan Medić naredio da se ne udaljavaju. Ne seća se da je tada čuo nekakvu pucnjavu, da je oko autobusa bilo postrojavanje pripadnika jedinice, niti bilo kakva svađa između njih i ostalih policajaca. Ne seća se da je, tokom vožnje od Podujeva/Podujevë do Prolom Banje, u autobusu bio neki razgovor ili svađa između pripadnika jedinice. Okolnost da su tada ubijeni neki civili, čuo je tek tokom suđenja Saši Cvjetanu.

Nakon povratka u Prolom Banju napustio je jedinicu. Pušku je pre odlaska ostavio Draganu Stopariću i Milovanu Tomiću.

Iako misli da je on bio jedini pripadnik *Škorpiona* koji je bio iz Niša, naglašava da on nije osoba koju svedok *P1* pominje kao pripadnika *Škorpiona* iz Niša, koji se ljutio zbog njegovog pitanja upućenog pripadniku jedinice koji je u Podujevu/Podujevë ubio ženu.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, svedok negira navode svedoka Gorana Stoparića da je nakon događaja u Podujevu/Podujevë bio veoma ljut i iznerviran, kao i da je *Škorpione* napustio zbog toga jer nije hteo da bude u jedinici koja je počinila zločin u kome su stradala deca. Tvrdi da je *Škorpione* napustio jer je saznao da će jedinica neko vreme boraviti u Prolom Banji i da neće ići na teren.

Saslušanje svedoka Srđana Manojlovića

Pripadnici jedinice *Škorpioni* okupili su se 25. marta 1999, kada su autobusima krenuli za Prolom Banju. Komandant jedinice im je rekao da će u ratu učestvovati kao rezervni sastav Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ). Jedinica je bila orgnazovana u vodove i odeljenja. On je vršio dužnost zamenika komandanta jedinice. Komandiri vodova bili su Zoran Vukšić, Rajko Olujić, okrivljeni Dragan Medić i Željko Đukić. Poznato mu je da je nakon povratka iz Podujeva/Podujevë optuženi Dragan Medić smenjen sa mesta komandira voda, ali misli da je to bilo zbog njegove bolesti.

Uniforme su zadužili kod Makiša, tokom puta do Prolom Banje. Oružje su, dan pre polaska u Podujevo/Podujevë, kamionom u Prolom Banju dovezla tri pripadnika policije. On ga je u večernjim časovima podelio komandirima odeljenja, koji su ga dalje podelili pripadnicima jedinice. Zbog nedostatka vremena, podela pušaka nije vršena uz vođenje pismene evidencije o tome. U Prolom Banji bilo je organizovano šišanje i brijanje pripadnika jedinice, ali oni koji su imali bradu nisu morali obavezno da se obriju. Komandant jedinice Slobodan Medić i njegov brat optuženi Dragan Medić imali su dugu kosu.

Do Podujeva/Podujevë su putovali sa tri autobusa. Tokom puta pratio ih je oficir SAJ-a koga zna po nadimku *Tutinac*. Putovao je u džipu sa komandantom jedinice Slobodanom Medićem. Autobusi su se parkirali na ulazu u grad, kod neke fabrike. Živko Trajković im je rekao da u gradu ima civila, da se još uvek vode borbe i da moraju biti veoma pažljivi. Pri dolasku i povratku iz grada, video je neke civile koji su nosili oružje u rukama. U gradu je bilo puno pripadnika SAJ-a i Posebnih jedinica policije (PJP). Po nalogu komandanta jedinice izdao je naredbu da svi pripadnici jedinice ostanu u autobusima i da se ne udaljavaju. Sa komandantom Perom Petraševićem i Aleksandrom Medićem otišao je na sastanak u komandu SAJ-a. Dok su čekali da sastanak počne, na udaljenosti od 100-

150 metara, čuli su rafalnu paljbu. Ubrzo je došao kurir i komandantu jedinice rekao da treba da ode do autobusa. Otišli su tamo i čuli su da je neko od *Škorpiona* ranio neke civile. Odmah potom, video je doktora Dragana Markovića da odnekud iznosi ranjene civile i da ih smešta u sanitetsko vozilo. *Tutinac* je naredio da pripadnici *Škorpiona* uđu u autobuse i odu iz Podujeva/Podujevë. To isto je ponovio i komandant jedinice.

Tokom povratka u Prolom Banju, čuo je da optuženi Željko Đukić komentariše da u civile nije pucao niko od *Škorpiona* i da mu nije jasno zašto su vraćeni. Kada su stigli u Prolom Banju, primetio je da nedostaje vod čiji je komandir bio Zoran Vukšić. Taj vod je ostao jer se udaljio od autobusa.

Tokom boravka u Prolom Banji pripadnici jedinice su uglavnom boravili u sobama i tu su dobijali hranu. Oko objekta u kome su bili smešteni postojala je straža, koju su držali *Škorpioni*. Tu su proveli nekoliko dana i za to vreme čekali dalja naređenja. S obzirom da ih nisu dobili, vratili su se kućama. U međuvremenu, dolazila su dvojica inspektora koji su se raspitivali o ubistvu civila.

Pripadnici *Škorpiona* su pre odlaska kućama vratili puške i municiju, ali o tome nije vođena evidencija. Puške su razdužene u broju u kome su bile zadužene, a municiju nije brojao. Moguće je da je nedostajalo 300 do 400 metaka. Niko nije vršio proveru iz kojih je pušaka pucano i ko je koliko municije utrošio.

Između svedoka i optuženog Željka Đukića izvršeno je suočenje na okolnosti kada je i na koji način optuženi Đukić postavljen za komandira voda, da li je kamion sa oružjem do Prolom Banje dovezao optuženi Đukić i na koji način je oružje podeljeno.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih, svedok odgovara da je optuženi Željko Đukić od samog polaska ka Podujevu/Podujevë bio komandir voda. Objašnjava da sastanak na koji su trebali da sa komandantom jedinice, prisustvuju u komandi SAJ-a, nije ni održan jer se pre toga desila pucnjava i kurir ih je pozvao da se vrate kod autobusa. Tu je video da neki pripadnici SAJ-a odnekud iznose ranjene civile i smeštaju ih u sanitetsko vozilo. Ne seća se da su se Spasoje Vulević i *Tutinac* tada ljutito obraćali pripadnicima *Škorpiona*. Komandant jedinice je komandu za vraćanje u Prolom Banju izdao nakon razgovora sa *Tutincem*.

Punomoćnica oštećenih je predložila suočenje svedoka i optuženog Željka Đukića na okolnosti kada je taj optuženi imenovan za komandira voda, što je predsedavajuća veća usvojila.

Glavni pretres: 13.04.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Glavni pretres nije održan iz razloga jer je Dragan Sarap odbio da bude saslušan u svojstvu svedoka. Odbijanje je obrazložio razlozima bezbednosti i time da smatra da će svedočenjem pred ovim sudom biti kompromitovana njegova porodica.

Glavni pretres: 14.04.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Saše Cvjetana

Greškom predsednice veća svedok Saša Cvjetan je na glavnom pretresu održanom 26.1.2009, na kome je saslušan u svojstvu svedoka, položio zakletvu. Iz razloga što ovaj svedok spada u red lica koja se ne smeju zaklinjati, ponovljeno je njegovo saslušanje.

Svedok je u svemu ponovio svoj iskaz dat 26.1.2009. s tim što je pojasnio koji su motivi svedoka P1 i svedoka Gorana Stoparića da njega lažno optužuju za učešće u ubistvu 14 albanskih civila u martu 1999. u Podujevu/Podujevë. Svedok P1 ga optužuje jer pokušava da se odbrani od sopstvene krivične odgovornosti, a svedok Goran Stoparić je svoj iskaz dao iz razloga materijalne koristi, koju je na osnovu takvog iskaza ostvario.

U nastavku glavnog pretresa doneto je rešenje kojim je određeno psihološko-psihijatrijsko veštačenje optuženog Miodraga Šolaje na okolnost stanja duševnog zdravlja i stepena duševne razvijenosti u vreme izvršenja krivičnog dela u martu 1999.

Glavni pretres: 15.04.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Dragana Sarapa

Jedinici *Škorpioni* pridružio se u martu 1999. iz patriotskog zanosa probuđenog napadom NATO snaga na Srbiju. Iz Šida je krenuo sa Sinišom Božićem, Petrom Dmitrovićem, Miodragom Momićem i bratom Predragom Risovićem. Putovali su autobusom do Novog Sada, gde su im se priključili i drugi pripadnici jedinice. Komandant jedinice bio je Slobodan Medić, a drugih komandira nije bilo. U Beogradu su dobili uniforme, nakon čega su otišli u Prolom Banju, gde su se zadržali par dana. Tu su dobili oružje koje im je podeljeno bez evidentiranja. Od Prolom Banje do Podujeva/Podujevë putovali su autobusima. U autobusu je sa njim putovao i optuženi Željko Đukić, koji je tada bio mnogo deblji, imao je dužu kosu i bradu od par dana i nije imao brkove. Ne seća se da je Slobodan Medić u Prolom Banji održao neki govor.

U Podujevo/Podujevë su stigli ujutru i autobusi su se parkirali na nekoj raskrsnici u centru grada. Grupa *Škorpiona*, među kojima je bio i Slobodan Medić, otišli su negde dok su ostali sedeli u autobusima. Nakon nekog vremena, neki od *Škorpiona* počeli su da izlaze iz autobusa. Čuo je da treba da odu do obližnjih kuća u kojima je trebalo da budu smešteni. Sa Željkom Đukićem otišao je do jednog dvorišta u kojem je bilo više kuća i gde se već nalazio veći broj vojnika. Primetili su neku kuću u koju su mislili da mogu da se smeste i pošto je ista bila zaključana on je ušao kroz otvor iznad ulaznih vrata. Pregledao je kuću i video je da u njoj nema nikog. U kući se zadržao oko 10 minuta. Sa unutrašnje strane otvorio je vrata i izašao iz kuće. Video je da u dvorištu ima nekih civila, koji su u grupi stajali u dvorištu. Optuženi Đukić mu je predložio da odu odatle jer zbog civila ne mogu tu biti smešteni. Izašli su na ulicu i tu čekali dalja uputstva. Neka uniformisana lica u zelenim maskirnim uniformama izveli su civile iz dvorišta i odveli ih u suprotnom pravcu od mesta gde se on nalazio. On je to gledao sa udaljenosti od stotinak metara. Ubrzo je iz tog pravca čuo kraću rafalnu paljbu. Pripadnici *Škorpiona* izašli su iz dvorišta i kuća u kojima su bili i postrojili se pored autobusa. Neki pripadnik

drugih snaga policije počeo je da više i da ih vređa. Naredio im je da uđu u autobuse i da odu iz Podujeva/Podujevë. Tokom vožnje optuženi Željko Đukić je u autobusu rekao da su postupili veoma loše, da su poništili godine njegovog ratovanja i da su stradali neki civili. U Prolom Banji obratio im se komandant Slobodan Medić, koji je rekao da su morali da napuste teren i da treba da idu kućama. Nije rekao zašto se to dešava.

Optuženog Đukića poznaje od 1995. i u međuvremenu su se družili. Optuženog Dragana Medića poznaje iz viđenja i zna da je on bio u Podujevu/Podujevë. Optuženog Dragana Borojevića zna veoma površno od 2004. a tokom boravka u Podujevu/ Podujevë ga nije video. Optuženog Milorada Šolaju zna od ranije, iz vremena dok je taj optuženi bio dete. Zna da je on bio u Podujevu/Podujevë i da je tada bio kratko ošišan, sa većim ušima i delovao je zapušteno. Ovog optuženog nije video u dvorištu u kome je bila kuća u kojoj je ušao.

Osporava navode optuženog Đukića da je događaj ubistva civila gledao iz kuće u koju je ušao i da je to plačući saopštio optuženom Đukiću. Osporava navode svedoka Nikole Kovačevića da je ostao u dvorištu, nakon što su taj svedok i optuženi Đukić izašli odatle, kao i navode svedoka P1 da je iz dvorišta izveo starijeg muškarca albanske nacionalnosti. Izvršeno je suočenje između svedoka Dragana Sarapa i optuženog Željka Đukića na okolnosti razlika u njihovim iskazima, nakon čega je svako od njih ostao pri svojim ranijim navodima, a optuženi Đukić je izneo primedbu da svedok nije rekao sve što zna o ovom slučaju.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić pojašnjava da misli da je u dvorištu bilo više manjih grupa civila koje su stajale ispred kuća. Te civile je video nakon 15-20 minuta dok je sa Sinišom Božićem, Petrom Dmitrovićem i optuženim Željkom Đukićem, stajao na ulici, a civili su u pratnji naoružanih lica, izašli iz dvorišta. Čuo je rafal, nakon kojeg je vojska izašla iz obližnjih kuća u kojima je ušla i postrojila se. Za ubistvo civila u Podujevu/Podujevë saznao je iz medija, ali se ne seća kako je glasila ta informacija.

Saslušanje svedoka Miloša Devetaka

Izjavljuje da mu je poznato da se pre devet ili deset godina, ispred diskoteke u kojoj je radio, desio neki verbalni i fizički sukob između optuženog Dragana Borojevića i svedoka Gorana Stoparića. Koliko mu je poznato, oni su se svađali zbog neke devojke, a optuženi Borojević je Stopariću udario šamar. Stoparić je kasnije često pričao da će mu se zbog toga osvetiti.

Saslušanje svedoka Igora Struhara

Poznato mu je, mada se ne seća kada se to desilo, da je jednom prilikom Goran Stoparić došao ispred diskoteke u kojoj su radili svedok i optuženi Dragan Borojević i pokušao da uđe. Stoparić je bio pijan, pa mu je stoga optuženi Borojević zabranio ulazak, nakon čega je nastala svađa. Optuženi Borojević je Stopariću udario šamar i vratio se u diskoteku. Stoparić je ostao na ulici i rekao nešto u smislu *zažalićeš zbog ovoga*.

Glavni pretres: 11. i 12.05.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Gorana Stoparića

Jedinici *Škorpioni* pridružio se pred početak NATO bombardovanja. Komandant te jedinice Slobodan Medić obišao je većinu pripadnika jedinice i pozvao ih da se okupe. U pozivanju i okupljanju pripadnika učestvovao je i on. Okupili su se u Novom Sadu i sa tri autobusa krenuli za Beograd. Slobodan Medić putovao je džipom, a visoki oficir MUP-a Milan Milanović - *Mrgud* službenim autom. U koloni je bio i neki kamion kojim je prevoženo oružje. Ne zna ko je vozio kamion. Uniforme su zadužili na nekoj poljani u okolini Beograda a oružje u Prolom Banji. Šlem i borbeni prsluk nisu bili sastavni deo uniforme, to su imali samo neki pripadnici jedinice. Oružje im je, bez evidentiranja, podelio Srđan Manojlović. Nije mu poznato da je jedinica bila organizovana po vodovima i odeljenjima, niti da je neko bio imenovan za komandira voda ili odeljenja. Ne seća se da je Slobodan Medić prilikom dolaska u Prolom Banju održao govor.

U Podujevo/Podujevë su stigli ujutru. Autobusi su se zaustavili u blizini policijske stanice. Tu su zatekli veći broj pripadnika aktivnog sastava Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ) i Posebnih jedinica policije (PJP). Oko pola sata proveli su sedeći u autobusima. Za to vreme neki pripadnici *Škorpiona* izlazili su iz autobusa i iz okolnih prodavnica uzimali robu. Dobili su naređenje da se smeste u okolnim praznim kućama. Niko ih nije izvestio o tome da li u gradu ima civila ili eventualno snaga OVK. Sa Milovanom Tomićem i Nebojšom Cekićem krenuo je da potraži prikladnu kuću. Pronašli su jednu koja se nalazila u većem dvorištu, u koje se ulazilo kroz kapiju i amforski prolaz. U dvorištu se nalazio veći broj pripadnika policije. Ušao je u kuću i pregledao prostorije. Imao je utisak da su ljudi koji su tu živeli izašli iz kuće malo pre toga. Nakon izlaska iz kuće, video je da policajci iz susednog dvorišta, preko porušene žičane ograde, sprovode grupu civila u kojoj su bile žene, deca i jedan stariji muškarac. Među tim policajcima bilo je nekoliko *Škorpiona* i par pripadnika ostalih jedinica. Prepoznao je Sašu Cvjetana i svedoka *P1*. Neki pripadnik *Škorpiona*, misli da je to bio okrivljeni Miodrag Šolaja, pretresao je starijeg muškarca. On i Milovan Tomić prišli su i rekli da se prestane sa pretresom, što se i desilo. Mislili su da civile puste na ulicu odnosno odvedu ih do pretpostavljenih, koji će odlučiti šta će sa njima. Civili su izašli na ulicu i uporedo sa njima izašao je i on. Na ulici je neki pripadnik SAJ-a počeo da viče nešto u smislu *šta izvodite to na ulice, vraćajte to u kuće, sutra kad se krene, ko se zatekne zetekne*. Neko od policajaca je iz grupe izdvojio starijeg muškarca, a ostali su krenuli nazad u dvorište. Čuo je da je taj čovek streljan u nekoj kafani. Kada se grupa civila vratila u dvorište, nalazio se kod kapije sa Milovanom Tomićem i Nebojšom Cekićem. Odlučili su da za smeštaj potraže drugu kuću. Odmah potom, iz dvorišta su čuli rafalnu paljbu iz nekoliko automatskih pušaka. Po zvuku je shvatio da *Škorpioni* pucaju i bilo mu je jasno da su zapravo pucali u civile koje su sprovodili. Pošao je da vidi šta se to dešava, ali ga je Milovan Tomić zaustavio. Došao je do ugla odakle je mogao da pogleda u dvorište i video dva tela, nakon čega je bio uveren da su civili streljani. U dvorištu se nalazilo dosta policajaca, koji su najverovatnije videli streljanje. Policajci su počeli da izlaze na ulicu i okupljaju se u grupama. Među onima koji su izašli iz dvorišta video je Sašu Cvjetana, svedoka *A* i okrivljene Dragana Medića i Dragana Borojevića. Nije video da iz dvorišta izlaze okrivljeni Željko Đukić i Miodrag Šolaja. Saša Cvjetan i okrivljeni Dragan Medić i Dragan Borojević su, nakon izlaska iz dvorišta, menjali okvire na puškama iz čega je bilo

jasno da su oni pucali. Nije video da to čini svedok P1. Ubrzo su tu došli oficiri SAJ-a, ušli u dvorište i pružali pomoć preživelim. Oficir SAJ-a, koga zna kao *Tutinca*, počeo je da viče po njih. Postrojili su se i on je rekao da one koji su to učinili treba sreljati, pobiti i nešto kao *stoko, svinje, bagro, s vama se raditi ne može, sedajte u autobuse*. Slobodan Medić je ćuteći stajao pored njega. Ušli su autobuse i krenuli nazad u Prolom Banju. Tokom vožnje optuženi Željko Đukić je rekao nešto u smislu *pička mu materina, ko je to mogao da uradi, pa ja imam decu*. Optuženi Dragan Medić je ustao i rekao *ćuti Brko, ja sam, pa šta*. Čuo je da neko kaže *zbog ovog će neko kad-tad da odgovara*, ali ne zna ko je to rekao. Zna da je jedan vod ostao u Podujevu/Podujevë, da se vratio sutradan i da su tada dovezli kamion sa tehničkom robom. Neki pripadnici *Škorpiona* bili su šokirani događajem u Podujevu/Podujevë, zbog čega su u Prolom Banji vratili oružje i napustili jedinicu. Slobodan Medić je tada održao govor, kojim je pokušao da smiri ljude i rekao da kada se vodi rat neko treba i da pogine. Ne seća da je on tada rekao da o ubistvu civila ne smeju govoriti. U tom periodu je u Prolom Banji došao i komandant SAJ-a Trajković, koji im je takođe održao govor. Nakon nedelju dana dobili su nalog da odu kućama. Mislio je da su tada raspušteni, međutim, nakon nekog vremena, ponovo su okupljeni i poslani na drugi teren.

U Prolom Banji pripadnici *Škorpiona* su kao moguće počinioce ubistva civila u Podujevu/Podujevë pominjali Sašu Cvjetana, optužene Dragana Medića i Dragana Borojevića i svedoka P1. Optuženi Borojević je pominjan i kao neko ko je iz grupe civila izdvojio i maltretirao neku ženu.

Sašu Cvjetana i svedoka P1 upoznao je u Prolom Banji. Optužene Dragana Borojevića i Miodraga Šolaju po nadimku *Zicko* zna od ranije. Optuženi Šolaja je tokom boravaka u Podujevu/Podujevë bio veoma mlad, a izgledao je i mlađe nego što je imao godina. Optuženi Dragan Medić je tada imao dužu kosu i nosio NATO džemper. Optuženi Željko Đukić je bio krupan, markantan, sa bradom i brkovima. Optuženi Borojević je bio ošišan, obrijan, sportski građen i fizički jak, sa uvek urednom uniformom. Svedok P1 je nosio šlem i pancirni prsluk, ali nije siguran da li na ovom ili drugom terenu. Nakon događaja u Podujevu/Podujevë, ovaj svedok se najviše družio sa Sašom Cvjetanom.

Razlike između svog i iskaza svedoka Nebojiše Cekića objašnjava time da Nebojiša Cekić iz straha nije smeo da kaže sve što mu je poznato o ovom događaju. Razliku između svog i iskaza optuženog Željka Đukića objašnjava da se ne seća da je tog optuženog viđao.

Negira navode optuženog Željka Đukića da je on iz susednog dvorišta sproveo grupu civila, da je izdvojio i pretresao neku plavu ženu, da je legitimisao starijeg muškarca i da ga je Đukić upozorio da to ne čini. Kontradiktorne navode više svedoka koji govore o tome da se optuženi Željko Đukić u vreme ubistva civila nalazio na različitim mestima i sa različitim osobama, tumači tako što smatra da svi oni veruju da optuženi Đukić nije učestvovao u ubistvu i pokušavaju da mu pomognu. Nije mu poznato da je između svedoka P1 i optuženog Đukića postojao neprijateljski odnos. Ne zna koji bi motivi naveli svedoka P1 da optuženog Željka Đukića lažno tereti. Misli da je komandant jedinice Slobodan Medić i Željko Đukić imali bizak i prijateljski odnos. Negira navode optuženog Borojevića da protiv njega u ovom postupku lažno svedoči, kako bi mu se osvetio za neke uvrede, koje mu je taj optuženi naneo. Negira navode nekih svedoka i optuženih koji kažu da u ovom postupku lažno svedoči zbog materijalne koristi koju je

dobio od punomoćnice oštećenih, kao i navode da to čini iz osвете prema Slobodanu Mediću, jer on nije ispunio neka ranije data obećanja. Slobodan Medić ga je više puta upozoravao i pretio mu da ne sme da kaže ko je izvršio ovaj zločin.

Između svedoka i okrivljenog Željka Đukića izvršeno je suočenje na okolnosti da li je svedok u dvorištu pretresao ženu i legitimisao starijeg muškarca, a okrivljeni mu rekao da to ne čini, da je svedok učestvovao u izvođenju civila iz dvorišta i da li je okrivljeni Dragan Medić u autobusu rekao da je on izvršio ubistvo civila. Između svedoka i optuženog Dragana Borojevića izvršeno je suočenje na okolnosti da li je optuženi Borojević izlazio iz dvorišta u kome su streljani civili i da li je tada menjao okvir na pušci. Suočenje svedoka i optuženog Miodraga Šolaje izvršeno je na okolnosti da li je optuženi pretresao starijeg muškarca iz gupe civila i da li svedok lažno svedoči protiv njega iz razloga jer je za to od punomoćnice oštećenih primio novac. Između svedoka Gorana Stoparić i svedoka P1 izvršeno je suočenje na okolnosti da li je svedok P1 u Podujevu/Podujevë nosio šlem i pancir prsluk, da li je svedok P1 učestvovao u dovođenju civila u dvorište gde su streljani, ko je zaustavio pretresanje civila, da li se svedok P1 družio sa Sašom Cvjetanom, da li je optuženi Miodrag Šolaja pretresao jednog ili sve civile iz grupe, da li je optuženi Željko Đukić učestvovao u sprovođenju i streljanju civila, šta je rekao policajac koji je naredio vraćanje civila u dvorište i razgovora tokom vožnje iz Podujeva/Podujevë. Nakon svedočenja Goran Stoparić je delimično promenio svoj iskaz da nije siguran da li je svedok P1 šlem i pancirni prsluk nosio u Podujevu/Podujevë ili kasnije na drugom terenu i da je tokom vožnje u autobusu čuo reči *neko će za ovo kad tad da odgovara*, ali da ne zna da li je to rekao svedok P1.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kadnić, objašnjava da im komandant jedinice Slobodan Medić pre polaska nije rekao gde i zašto idu na Kosovo. Poznato mu je da su neki pripadnici *Škorpiona* otišli na Kosovo jer su znali da tamo mogu nekažnjeno da krađu i pljačkaju. Smatra da su svi pripadnici policije na Kosovu imali osećaj da za šta god budu učinili, pa makar to bila i ubistva Albanaca, nikada neće odgovarati, niti će biti kažnjeni. Ne ume da objasni zašto su civile iz dvorišta porodice Gashi izvodili na ulicu, a nisu ih uputili da se vrate kućama. Misli da su ubistvo civila izazvale reči policajca koji je na ulici rekao *vraćaj to kućama, a sutra ko se zatekne, zatekne* i da su te reči značile da svako od njih sa civilima može da radi onako kako on razume da treba, pa i da ih ubije. Misli da su svedoci Zdravko Smiljić i Saša Dabić, koji su se nalazili na terasi kuće u dvorištu, ali i drugi policajci, videli ubistvo civila, ali da o tome ne smeju da govore. Tokom suđenja Saši Cvjetanu i svedoku P1 pred Okružnim sudom u Prokuplju, Slobodan Medić je njega i ostale koji su u bili pozvani da svedoče, pozvao na sastanak u njegovu kuću i tom prilikom im, rečima *ko izda neće se glave nanašati*, zapretio da o ubistvu civila u Podujevu/Podujevë ne smeju reći istinu. Prilikom svedočenja u tom postupku od branioca Saše Cvjetana dobio je list papira na kome je pisalo šta u svedočenju sme da kaže i on je tada svedočio u skladu sa tim. Kada je to suđenje nastavljeno pred Okružnim sudom u Beogradu, Slobodan Medić mu je u hodniku suda prišao i ponovio svoje pretnje. Svedoci koji svedoče u ovom postupku ne govore istinu iz straha od Slobodana Medića i osude okoline u kojoj žive. Odlučio je da kaže istinu iz razloga jer je shvatio da za lažno svedočenje može krivično da odgovara, ali i zbog saosećanja prema ubijenoj deci.

Izjavljuje da za svedočenje u ovom postupku od punomoćnice oštećenih nije dobio bilo kakav novac.

Glavni pretres: 13.05.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Saslušanje veštaka dr Branka Mandića

Dr Branko Mandić radio je veštačenje duševnog zdravlja i stepena duševne razvijenosti optuženog Miodraga Šolaje u vreme izvršenja krivičnog dela u martu 1999. Utvrđeno je da optuženi nije duševno zaostao i da kod njega ne postoji duševna bolest, poremećenost, zaostalost, niti privremena duševna poremećenost. Optuženi je osoba sa jednostavnom strukturom ličnosti čije su intelektualne sposobnosti u granicama donjeg proseka. U vreme izvršenja krivičnog dela, njegova uračunljivost je bila u svemu očuvana.

Saslušanje veštaka dr Ane Najman

Dr Ana Najman radila je veštačenje duševnog zdravlja i stepena duševne razvijenosti optuženog Miodraga Šolaje u vreme izvršenja krivičnog dela u martu 1999. U svemu ostaje pri datom pismenom nalazu i slaže se sa izjavom veštaka dr Branka Manića.

Nastavak saslušanja svedoka P1

Predsednica veća, branioci optuženih i optuženi su svedoku P1 predložili kontradiktornosti između njegovog i iskaza drugih svedoka, pri čemu je on u svemu ostao pri svom ranije datom iskazu.

U nastavku glavnog pretresa emitovan je intervju svedoka-oštećene Sarande Bogujevci od 7. marta 2003. dat BBC TV NEWS, snimljen u dvorištu u kome je 28.3.1999. izvršeno ubistvo civila.

Glavni pretres: 14.05.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Slobodana Medića

Svedok je odbio da iskoristi pravo da kao brat optuženog Dragana Medića ne svedoči u ovom postupku.

Nešto pre početka bombardovanja, tadašnji najviši organi Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) na prvom mestu Vlastimir Đorđević, pozvali su ga da sa jedinicom *Škorpioni* učestvuje u ratnim dejstvima na Kosovu. Okupljanje pripadnika izvršio je u saradnji sa SUP-om Novi Sad. Ljudi koji su se dobrovoljno priključili toj jedinici okupili su se u Novom Sadu i sa pet autobusa otišli u Prolom Banju. Negde u okolini Beograda, zadužili su uniforme. Do Beograda je kolonu autobusa dopratio visoki oficir MUP-a Milan Milanović - *Mrgud*. U Prolom Banji je izvršio odabir ljudstva, nakon čega je neke ljude vratio kućama. Pripadnicima jedinice je objasnio kako treba da se ponašaju na ratištu, između ostalog, prema civilima. Tokom boravka u Prolom Banji, obišao ih je oficir MUP-a Živko Trajković. U ratnu zonu sproveo ih je oficir Specijalnih

antiterorističkih jedinica (SAJ) Zoran Simonović - *Tutinac*. Jedinica je bila organizovana u tri voda. Jedan od komandira voda bio i njegov brat optuženi Dragan Medić. Ovaj optuženi je u Podujevu zbog zdravstvenih problema smenjen sa tog položaja i na isti postavljen optuženi Željko Đukić, koji je do tada bio komandir odeljenja.

U Podujevo/Podujevë su stigli u ranim jutarnjim časovima. Autobusi su parkirani u centru grada, na međusobnoj udaljenosti od 100 do 150 metara. Otišao je na sastanak u stanicu policije. Dok je trajao sastanak, čuo je rafalnu paljbu. Izašao je na ulicu i video da Zoran Simonović postrojava pripadnike *Škorpiona* i da sa njima nešto raspravlja. Video je i da lekar SAJ-a iz jednog dvorišta izvlači neko dete i pruža mu medicinsku pomoć. Pitao je šta se desilo, ali nije dobio konkretan odgovor. Saznao je da je pucao neko od pripadnika Posebnih jedinica policije (PJP) i da su neki civili povređeni. Negira navode svedoka *P1* da je tom prilikom opušteno prišao stroju pripadnika *Škorpiona* i bio upoznat šta se desilo. Nije ulazio u dvorište u kome se desio incident sa civilima. Nakon ovoga je iz vrhovne komande MUP-a dobio naređenje da se vrati na početni položaj i čeka dalja uputstva. Među pripadnicima jedinice izvršio je istraživanje o tome šta se desilo u Podujevo/Podujevë, ali ništa nije uspeo da sazna. U Prolom Banji ih je obišao i general Ljubiša Pavković. O ovom događaju izvršena je i službena istraga i otkriveno je da su ubistvo civila izvršili Saša Cvjetan i svedok *P1*. Negira da su pripadnici *Škorpiona* u Podujevu/Podujevë pljačkali albanske radnje i da je u autobusima bilo ukradenih stvari. Nakon nekog vremena, od strane MUP-a, *Škorpioni* su ponovo angažovani u drugim ratnim dejstvima na Kosovu, u reonu Prizrena/Prizren prema Uroševcu/Ferizaj. Smatra da ovaj zločin nisu izvršili pripadnici *Škorpiona*, već najverovatije pripadnici PJP i lokalne policije i da su oni zapravo lažno okrivili njegovu jedinicu.

Optuženi Željko Đukić je u to vreme bio debeo i korpulentan. Ne seća se da li je tada imao bradu i brkove. Optuženi Dragan Borojević je bio nešto mršaviji nego sada. Optuženi Milorad Šolaja je bio veoma mlad. Ne seća se njegovog nadimka, moguće je da je bio *Zicko*. Optuženi Dragan Medić je imao dužu kosu koju je nosio vezanu u rep.

Negira navode svedoka *P1* da ga je on prinudio da se priključi jedinici *Škorpioni*, kao i sve ostale navode ovog svedoka iznete u ovom postupku. Smatra da ovaj svedok tako postupa u nameri da izbegne sopstvenu krivičnu odgovornost. Poznato mu je da između svedoka *P1* i optuženog Željka Đukića postojao neki raniji sukob. Negira sve navode svedoka Gorana Stoparića i kaže da taj svedok potpuno netačno i lažno svedoči i da to čini iz materijalne koristi. Negira navode optuženog Željka Đukića da je na relaciji Beograd - Prolom Banja optuženi Đukić vozio kamion sa oružjem. Potvrđuje da optuženi Miodrag Šolaju nije po nekom specijalnom zadatku ostao u Podujevo/Podujevë i da mu nakon povratka iz Podujeva/Podujevë taj optuženi nije dao bilo kakav novac.

Između svedoka i optuženog Željka Đukića izvršeno je suočenje na okolnosti kada i gde je svedok optuženog imenovao za komandira voda i da li je optuženi vozio kamion sa oružjem.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih, odgovara da su njegovi veliki uzori u ratu bili Jovica Stanišić, Radošević i Milorad Ulemek zvani *Legija*. Pre dolaska u Podujevo/Podujevë od pretpostavljene komande nije dobio bilo kakvo naređenje o zadacima koje njegova jedinica treba da obavlja. Moguće je da je Spasoje Vulević pripadnicima *Škorpiona* izdao

neko naređenje dok se on nalazio na sastanku u stanici policije. Nakon povratka u Prolom Banju, policijske i vojne službe sporovele su istragu o tome šta se desilo u Podujevu/Podujevë i ko je to učinio. Činjenicu da ni jedan od pripadnika *Škorpiona*, koji su u svojstvu svedoka saslušani u ovom postupku, nije rekao da je u tom periodu službenim licima davao bilo kakve izjave, objašnjava time da je istraga vođena u tajnosti pa oni to nisu ni mogli da znaju. Negira izjave nekih svedoka da je, u nameri da od krivične odgovornosti zaštiti svog brata optuženog Dragana Medića, kao izvršioce ovog krivičnog dela imenovao Sašu Cvjetana i svedoka A, te da su zbog toga oni tada i bili uhapšeni. Potvrđuje da je, svojevremeno, preko svojih veza u MUP-u, svedoke Dragana Sarapa i Gorana Stoparića zaštitio od krivične odgovornosti. Nije mu poznato da je među pripadnicima *Škorpiona* pominjano da je optuženi Dragan Medić izdao naređenje da se puca na civile i da je sam pucao. To je počelo da se govori tek nakon svedočenja Gorana Stoparića u ovom predmetu. Poznato mu je da je taj svedok, za lažno svedočenje u ovom predmetu, od punomoćnice oštećenih Nataše Kandić dobio novac. Punomoćnica oštećenih je iznela primedbu da je iskaz ovog svedoka potpuno irelevantan, jer svedok ne govori istinu i pokušava da pomogne svom bratu optuženom Draganu Mediću.

Saslušanje svedoka Srbislava Biserčića

Tokom marta 1999. bio je Podujevu/Podujevë, gde je obavljao dužnost predsednika Izvršnog odbora Skupštine opštine Podujevo/Podujevë i komandanta Štaba Civilne zaštite. Početkom bombardovanja većina stanovništva Podujeva/Podujevë, kako Albanci, tako i Srbi, iz straha od ratnih dejstava, napustila je grad. Srbi su evakuisani na područje uže Srbije a Albanci su se smestili u obližnjim selima. U gradu su u to vreme bile prisutne lokala policija, PJP i SAJ. Pripadnici snaga policije koji su dolazili sa strane smeštali su se u praznim kućama. Tada nije bilo sukoba između policije i snaga OVK. Štab opštine Podujevo/Podujevë izdavao je propusnice za kretanje kroz grad.

Dana 28. marta u 20:00 časova saopšteno mu je da je dvorištu porodične kuće Gashi ubijeno 19 civila. OUP Podujevo/Podujevë, Okružni javni tužilac u Prokuplje i istražni sudija izvršili su uviđaj. Tela su prebačena na Odeljenje sudske medicine u Prištini/Prishtinë, a nakon tri-četiri dana tela su kao NN osobe sahranjena na gradskom muslimanskom groblju. Nije znao iz kojih porodica potiču ubijena lica. Seća se da je nakon izvesnog vremena dolazio neki Albanac i raspitivao se o tom događaju. On mu je rekao da su neke osobe stradale u dvorištu kuće porodice Gashi, ali nije mogao da mu kaže da li su to bile osobe za koje on pita. Ne seća se da je prema svedoku-oštećenom Enveru Duriqiju postupao neprikladno.

Nije mu poznato ko je izvršio taj zločin jer je u to vreme u gradu bilo mnogo pripadnika različitih jedinica MUP-a.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Punomoćnica oštećenih je svojim pitanjima ukazala na različito postupanje lokalnih organa vlasti prema civilima Srbima i civilima Albancima, odnosno na to da su Albanci prvih dana bombardovanja nasilno proterani iz Podujeva/Podujevë i da im nije bio dozvoljen povratak kućama, kao i da su oni koji su ostali u gradu ubijani.

Na pitanja punomoćnice oštećenih, svedok objašnjava da je kao komandant Štaba Civilne zaštite Podujevo/Podujevë, nakon tri-četiri dana od događaja, dobio naređenje da 19 tela ubijenih lica albanske nacionalnosti sahrani na gradskom muslimanskom groblju. Nije dobio njihove identifikacije, pa su stoga svi oni, osim jednog, sahranjeni kao NN osobe. Ne može da objasni navode svedoka oštećenog Envera Duriqija da su grobovi u kojima su sahranjena tela članova njegove porodice bili obeleženi imenom i prezimenom.

Glavni pretres: 15.06.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Tomislava Petrovića

U martu 1999. živeo je i radio u Podujevu/Podujevë. Bio je pripadnik Posebnih jedinica policije (PJP) i od 14. marta bio je angažovan u akciji koju su srpske snage, u okolini tog grada, vodile protiv Oslobođilačke vojske Kosova (OVK). Tokom trajanja bombardovanja, uglavnom je bio na terenu i veoma kratko je boravio u Podujevu/Podujevë. Pripadnici PJP nosili su zelene maskirne uniforme, kao i pripadnici SAJ-a. Komandant PJP-a bio je Obrad Stevanović. Komandant 124. brigade PJP, u čijem sastavu je bio svedok, bio je Saša Cvetković. Osim te brigade, u Podujevu/Podujevë je u to vreme bio i beogradski odred PJP. Snage PJP nikada nisu izvodile akcije u kojima su učestvovalе dobrovoljačke jedinice. U drugoj polovini marta 1999, dok su snage PJP u okolini grada izvodile akciju čišćenja terena, stanovnici okolnih sela su napustili svoje kuće i bili uglavnom u Podujevu/Podujevë.

Pozna je porodicu Bogujevci koja je živela u Podujevu/Podujevë. O stradanju te porodice čuo je nešto nakon rata, tokom suđenja u Okružnom sudu u Prokuplju, koje je vođeno protiv Saše Cvjetana. Zna da je tada ubijeno 17 civila. Čuo je da su ubistvo te porodice izvršili pripadnici neke dobrovoljačke jedinice sa nazivom *Škorpioni*, ali ne zna imena počinilaca. Na dan kada se desilo ubistvo te porodice on je u gradu proveo oko 3-4 sati, odnosno vratio se sa terena i nakon kraćeg odmora u gradu otišao u Mališevo/Malishevë. U gradu nije čuo bilo kakvu pucnjavu.

Negira izjave svedoka Zorana Simovića, Spasoja Vulevića i drugih da 28. marta 1999. u Podujevu/Podujevë nije bilo civilnog stanovništva. Nije mu poznato da je u tom periodu stanica policije bila izmeštena u neku od privatnih kuća, kako to kaže svedok Spasoje Vulević. Izmeštanje policijske stanice desilo se kasnije.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, svedok kaže da je 28. marta 1999. par sati proveo u kafani *Dva jelena* u neposrednoj blizini stanice policije. To nije kafana *Drini* u kojoj su tog dana ubijena dvojica Albanaca.

Svedok kaže da je punomoćnica opštećenih tokom 2000-te godine u saradnji sa osobom koju zna po nadimku *Don Kirilo* iz Podujeva/Podujevë, na osnovu izjave njegove poznanice, čije ime neće da pominje, pokušala da ga lažno označi kao učesnika streljanja civila u Podujevu/Podujevë 28. marta 1999.

Saslušanje svedoka Nebojše Maljevića

Dana kada se desilo ubistvo civila u Podujevu/Podujevë službeno je putovao u Prištinu/Prishtina. Kada se vratio čuo je da su u ranim jutarnjim časovima, u blizini policijske stanice, ubijeni neki civili. U gradu su tada boravile snage PJP, SAJ i vojske. Tog dana nisu bile u toku bilo kakve oružane akcije. Ispred policijske stanice nije video autobuse sa dobrovoljcima. U tom periodu većina civila koja je živela u Podujevu/Podujevë napustila je grad, a policija nije vodila evidenciju o kretanju stanovništva.

Na mestu ubistva civila, istog dana kada se događaj desio, uviđaj su obavili kriminalistički inspektor i tehničar iz stanice policije Podujevo/Podujevë. On je, nakon što je uviđaj izvršen, otišao na mesto ubistva i video tela ubijenih, ali nije zapazio bilo kakve tragove, pa ni čaure. Poznato mu je da su ubistvo tih civila izvršili pripadnici dobrovoljačke jedinice *Škorpioni*, ali mu imena počinioca nisu poznata.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Pitanja punomoćnice oštećenih Nataše Kandić bila su usmerena ka otkrivanju okolnosti pod kojima se desilo masovno iseljavanje albanskog stanovništva iz Podujeva/Podujevë. Svedok je neubedljivo tvrdio da mu nije poznato da je policija naredila da Albanci napuste grad i da ih je izvodila iz grada, kako je to tvrdio svedok Spasoje Vulević. Kaže da je on, kao neko ko je među lokalnim stanovništvom imao izvestan autoritet, učestvovao u obaveštavanju građanstva da bi bilo dobro da, zbog opasnosti od ratnih dejstava, napuste grad, ali da nije učestvovao u izvođenju ljudi iz grada. Objašnjava da je to obaveštavanje izvršio po naredbi, protivno svojoj savesti.

U nastavku suđenja obavljeno je čitanje pismenih dokaza.

Glavni pretres nastavljen je iznošenjem završnih reči.

Završna reč zamenika tužioca za ratne zločine

Tužilaštvo je u svemu ostalo kod optužnice protiv Željka Đukića, Dragana Medića, Dragana Borojevića i Miodraga Šolaje. Oni su optuženi da su 28. marta 1999, kao pripadnici jedinice *Škorpiona*, koja je bila u sastavu MUP-a Republike Srbije, kršeći pravila međunarodnog prava, po dolasku te jedinice u Podujevo/Podujevë i razmeštanja njenih pripadnika po kućama, u dvorištu kuće porodice Gashi, u ul. Rahmana Morine br.7, zajedno sa osuđenim Sašom Cvjetanom i nekoliko NN pripadnika jedinica u sastavu MUP-a Republike Srbije, ispalili više projektila u grupu civila, žena i dece, žitelja Podujeva/Podujevë, albanske nacionalnosti sa namerom da ih liše života, usled čega je smrtno stradalo 14 civila od kojih su sedmoro bili maloletni.

Tada je ubijeno sedam žena i to: Shefkate Bogujevci stara 42 godine, Faxhrie Llugalliju, stara 21 godinu, Nafise Llugalliju, stara 55 godina, Sala Bogujevci stara 39 godina, Shehide Bogujevci stara 67 godina, Esmā Duriqi stara 69 godina, Fitnete Duriqi stara 36 godina, kao i sedmoro dece: Nora Bogujevci od 14 godina, Shpend Bogujevci od 13 godina, Shpetim Bogujevci od 10 godina, Dafina Duriqi od 9 godina, Arber Duriqi od 7 godina, Mimoza Duriqi od 4 godine i Albion Duriqi od 2 godine. U istom događaju teško je ranjeno petoro dece Saranda Bogujevci od 13 godina; Fatos Bogujevci od 13 godina;

Jehona Bogujevci od 11 godina; Lirije Bogujevci od 9 godina i Genc Bogujevci koji je u tom trenutku imao 6 godina.

Navodi optuženice potpuno su potvrđeni pismenim dokazima, izvedenim u istrazi i na glavnom pretresu pred sudom. Naročito iz iskaza svedoka *P1* i svedoka Gorana Stoparića, iskaza svedoka-oštećenih, njihovog prepoznavanja učinilaca i opisa događaja, iz iskaza optuženih odnosno kontradiktornosti između tih izjava.

Zamenik tužioca je predložio da se optuženi oglase krivim i da se pri tom ništa, a posebno njihovo ponašanje tokom postupka, ne uzima kao olakšavajuća okolnost s obzirom da ne samo da niko od njih nije priznao da je učestvovao i izvršenju krivičnog dela i pokazao kajanje zbog toga, već nisu pokazali ni saosećanje prema žrtvama i oštećenima.

Završna reč punomoćnice oštećenih

Punomoćnica oštećenih Nataša Kandić u svojoj završnoj reči je analizirala optužnicu i iznela da je pogrešno što istom nisu obuhvaćeni i pripadnici Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ). Akcije te jedinice koje su prethodile ubistvu civila bile su preduslov da optuženi izvrše navedeni zločin. Posebno je istakla da dok ne dođe do krivičnog gonjenja onih koji su izdavali naredbe, koje su kao posledicu imale izvršenje ratnih zločina, neće biti stvarnog napretka ka pravičnim presudama i pravdi za optužene i žrtve.

Optužnicom takođe nisu obuhvaćene ni sve žrtve koje su stradale u navedenom događaju. Propušteno je da se istraže okolnosti i odgovorni za smrt muške osobe koju u svom svedočenju pominje svedok Spasoje Vulević i čije se telo vidi na nekim od fotografija lica mesta.

Tokom postupka postalo je jasno da nisu samo ovde optuženi i već osuđen Saša Cvjetan krivi za ovo delo, ali i da među svedocima ovog događaja postoji zavera ćutanja. Glavni razlog za to je strah koji mnogu svedoci imaju od porodice optuženog Dragana Medića i njegovog brata Slobodana Medića.

Punomoćnica optuženih je ukazala da je tokom ovog suđenja ubistvo 14 civila u dvorištu porodice Gashi u Podujevu/Podujevë pogrešno tretirano kao izdvojeni incident, i da sud nije dozvolio da se istraži kontekst i okolnosti u kojima se ono desilo. Jasno je da se *Škorpioni* nisu slučajno našli u tom gradu i izvršili navedeno krivično delo, već da se ono desilo u okolnostima opšteg i unapred isplaniranog progona Albanaca na Kosovu.

Glavni pretres: 16.06.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Završna reč advokata Miroslava Perkovića, branioca optuženog Dragana Medića

Branilac optuženog Dragana Medića je istakao da javni tužilac u svojoj završnoj reči prejudicira odluku suda, a optužene tretira kao već osuđene i za dela za koja nisu optuženi. Optužnica je apstraktna, a optuženi su dovedeni u poziciju da dokazuju da nisu krivi za delo koje im se stavlja na teret. Tužilaštvo nije ispoštovalo zakonsku obavezu da optuženima, već na prvom saslušanju, predoči sve dokaze na osnovu kojih ih optužuje i

omogućiti im da se na iste izjasne. U završnoj reči zemenika tužioca nema činjenične i pravne analize optužbe i izvedenih dokaza.

Najvažniji materijalni dokazi, Zapisnik sa uviđaja i veštačenje čaura pronađenih na licu mestai potvrđuju da su hici ispaljeni iz tri komada oružja. Pravosnažno je odlučeno da je iz jednog oružja pucao osuđeni Saša Cvjetan. Iz iskaza svedoka *P1* i oštećenih, nedvosmisleno je da je iz drugog oružja pucao plavi pripadnik *Škorpiona* koji je ubio Shefkatu Bugujevci, a u ovom postupku treba utvrditi ko je pucao iz trećeg oružja. Više lica za koja postoje indicije da su pucala i to svedok *P1* i lice koje se sa Sašom Cvjetanom vraćalo u dvorište i možda pucalo, nepoznati pripadnici SAJ-a i PJP-a, nisu optuženi u svom postupku. Iskaz svedoka *P1* je, u najvažnijim detaljima, kontradiktoran, nedorečen i nepouzdan i na njemu se ne može zasnivati sudska odluka. Taj svedok zapravo nije video koja je od 6-7 osoba, za koje on tvrdi da su bile ispred grupe civila, pucala. Iskaz tog svedoka protivrečan je iskazima oštećenih. Ozbiljnom analizom zapisnika o prepoznavanju zaključuje se da oštećeni, osobu za koju se veruje da je optuženi Dragan Medić, pozicioniraju na drugom mestu, a ne ispred grupe koja je pucala u njih. Sud je učinio propust što prepoznavanje oštećenih nije rađeno i u odnosu na svedoka *P1*.

Ni jedan od izvedenih dokaza ne utvrđuje pouzdano da je optuženi Dragan Medić učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela na načina na koji to tvrdi optužnica, pa stoga predlaže da se u odnosu na ovog optuženog donese oslobađajuća presuda.

Završna reč advokata Zvonka Radovanovića, branioca optuženog Željka Đukića

Branilac optuženog Željka Đukića osporava pravnu kvalifikaciju i činjenično stanje navedeno u optužnici i smatra da izvedenim dokazima u ovom postupku nije na nesumnjiv način dokazano da je optuženi Željko Đukić izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Zamenik tužioca u svojoj završnoj reči nije dao činjeničnu i pravnu analizu izvedenih dokaza.

Iskaz svedoka *P1* je nejasan i nepouzdan, posebno kada je u pitanju njegov opis uloge optuženog Željka Đukića. Iskaz tog svedoka sporan je iz razloga jer je, u najbitnijim detaljima, u koliziji sa izjavama oštećenih. Ti detalji su opis situacije izvođenja i vraćanja civila u dvorište, lišenja života Shefkate Bogujevci i trenutak i način kako je na oštećene pucano. Pravosnažna presuda kojom je osuđen Saša Cvjetan ni na koji način ne upućuje na okrivljenog Željka Đukića, kao izvršioca dela, niti ga osuđeni Cvjetan označava kao takvog. Krivica optuženog Đukića nije dokazana ni prepoznavanjem optuženih od strane oštećenih. Oštećeni nisu ni sa minimalnom mogućnošću ukazali da tog optuženog kao izvršioca dela.

Skoro svi ostali saslušani svedoci su u svojim iskazima izdvajali optuženog Đukića i tvrdili da on nije izvršilac ovog krivičnog dela. Ti svedoci su, takođe, govorili o tome da je optuženi Đukić jedini pripadnik *Škorpiona* koji je tokom vožnje iz Podujeva/Podujevë iskazao svoje nezadovoljstvo onim što se tamo desilo.

Stoga što ni jednim od izvedenih dokaza nije utvrđeno da je optuženi Željko Đukić izvršio krivično delo, predlaže da se ovaj optuženi oslobodi optužbe.

Završna reč advokata Saše Petrovića, branioca optuženog Miodraga Šolaje

Branilac optuženog Miodraga Šolaje ističe da nisu dokazani činjenični i pravni navodi dati u optužnici. Tvrdi da je taj optuženi nevin. Smatra da i nakon dve godine vođenja ovog postupka, dokazni postupak ostao nepotpun i da se nije saznalo mnogo više od onoga što se znalo nakon suđenja Saši Cvjetanu. Jedini materijalni dokazi koji postoje su veštačenje veštaka balističara, kojim je utvrđeno da je pucano iz tri komada oružja i zapisnik sa uviđaja. Ti dokazi ni na koji način ne govore o krivičnoj odgovornosti bilo koga, pa ni ovde optuženih.

U nedostatku čvrstih dokaza za krivičnu odgovornost optuženog Miodraga Šolaje tužilaštvo je poseglo sa lažnim svedočenjem svedoka *P1*. Svedočenje tog svedoka je toliko kontradiktorno, nepotpuno i nelogično, da nikako ne može predstavljati dokaz na kome bi sud zasnovao svoju odluku. Iskaz tog svedoka je u suprotnosti sa iskazima svih oslatih svedoka bivših pripadnika jedinice *Škorpioni*, ostalim svedocima i iskazima oštećenih. Jedino taj svedok za optuženog Šolaju kaže da je sa vodom Zorana Vukšića ostao u Podujevu/Podujevë i nakon povratka se hvalio da je kod ubijene žene pronašao novac. Oštećeni u postupku prepoznavanja nisu nedvosmisleno prepoznali optuženog Miodraga Šolaju. Odbrana ovog optuženog je uskraćena zbog toga što u svojstvu svedoka nije saslušan Rajko Olujić i drugi svedoci koji nisu bili saslušani ni u postupku protiv Saše Cvjetana.

Predlaže da optuženi Miodrag Šolaja bude oslobođen odgovornosti za krivično delo za koje se tereti.

Završna reč advokata Đure Dragića, branioca optuženog Dragana Borojevića

Branilac je izrazio negodovanje zbog počinjenog zločina koji je predmet optužbe i saučešće sa žrtvama i oštećenima.

Prigovara na navode iz završne reči zamenika javnog tužioca, koji se odnose na kriminalni karakter dobrovoljačke jedinica *Škorpioni*. Po njemu, većina pripadnika te jedinice, pošteno je branila srpski narod.

Smatra da optužnica ne zadovoljava ni najniže stručne kriterijume, da u njoj nisu navedeni mesto, vreme, učesnici, ni okolnosti događaja koji se karakteriše kao krivično delo. Smatra da ne postoji dovoljno dokaza da bi bilo ko mogao biti osuđen za ono što je opisano u optužnici. Presuda se ne može zasnivati na svedočenju svedoka Gorana Stoparića. Dokazano da je taj svedok svoj iskaz dao zbog merijalne koristi koju je od toga stekao. Presuda ne može biti zasnovana ni na iskazu svedoka *P1* jer on takvim iskazom štiti sebe od krivične odgovornosti. Iskaz svedoka *P1* je nekonzistentan, kontradiktoran i iskonstruisan. Taj svedok nije dao tačan opis lica za koje tvrdi da je bio optuženi Dragan Borojević.

Treba poći od činjenice utvrđene veštačenjem veštaka balističke struke, kojim je utvrđeno da su projektili kojima su ubijeni civili ispaljeni iz tri komada oružja. S obzirom da je već dokazano koja su ta tri oružja, mogućnost da su ovde optuženi pucali je isključena.

Ni jedno od oštećene dece nije prepoznalo optuženog Borojevića kao nekog ko je bio u stroju ispred njih i ko je na njih pucao.

Iz razloga što u postupku nije, sa dovoljno kvalitetnih dokaza, dokazano da je optuženi Dragan Borojević bio na mestu gde se zločin dogodio, niti je dokazano da je pucao, predlaže da taj optuženi bude oslobođen od optužbe i da se u odnosu na njega ukine pritvor.

Završna reč optuženog Željka Đukića

Ističe da ni na koji način nije učestvovao u izvršenju krivičnog dela koje mu se stavlja na teret. Presuda u postupku protiv Saše Cvjetana, koju tužilac koristi kao dokaz, njega ni na koji način ne pominje u vezi sa ovim zločinom. Iskaz svedoka *P1* ne može biti korišćen kao dokaz protiv njega jer je jasno da je dat iz osvetoljubivih namera. Predlaže da sud posebno razmotri motive koji svedoka *P1* navode da svedoči na način na koji to čini. Tužilac je, uz lažno svedočenje svedoka *P1*, potpuno izvrnuo okolnost da je on, jedini od svih pripadnika *Škorpiona*, javno pokazao negodovanje zbog izvršenog zločina. Naime, svedok *P1* lažno tvrdi da je on kada je govorio o tom zločinu bio ciničan i neiskren. Netačnost tvrdnji ovog svedoka dokazuje i analizom skice lica mesta koju je sačinio taj svedok, a koja se ne slaže sa slikom lica mesta koja je uzeta iz snimka inervjua koji je za *BBC* dala oštećena Saranda Bogujevci. Mišljenje da ovaj svedok ne govori istinu iznela je i punomoćnica oštećenih. Ovaj svedok je više puta ponovio da nije video ko je pucao, već da je samo iza sebe čuo pucnjavu, što ne može biti validan dokaz za osudu, jer se ne zna ko je zaista pucao.

Tvrdnja zamenika tužioca izneta u završnoj reči da su *Škorpioni* svojim delovanjem osramotili srpski narod odraz je nemoći tužioca da zaista dokaže krivicu optuženih da su učinili krivično delo koje im stavlja na teret.

Ističe da ni jedno od četvoro dece koja su preživela masakar njega nije prepoznalo kao učesnika događaja u kome su ubijeni članovi njihovih porodica. Da se nalazio na mestu ubistva, zbog njegove izrazito upečatljive spoljašnosti, deca bi ga sigurno zapamtila.

Posebno je važno to što svi ostali saslušani svedoci pripadnici *Škorpiona*, tvrde da on nije učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela i da se u tom trenutku nalazio na drugom mestu. Pri tome je irelevantno to što svi oni tvrde da je bio na različitim mestima. Svi oni, takođe, spominju da je jedino on, tokom vožnje iz Podujeva/Podujevë, izrazio negodovanje zbog toga što se taj zločin desio i da je pri tom bio ozbiljan i ljut. Svedok Goran Stoparić je potvrdio njegov navod da je zapravo on tražio da se civili puste.

Pridružuje se reči svog branioca i ukazuje da bi u odnosu na njega jedina pravedna sudska odluka bila oslobađajuća presuda.

Optuženi Dragan Medić koji se brani ćutanjem, ističe da se slaže sa završnom reči svog branioca i odbija da iznese završnu reč.

Glavni pretres: 17.06.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Završna reč optuženog Dragana Borojevića

U potpunosti se slaže sa završnom reči svog branioca. Ukazuje da nije učinio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Svedoci Branko Pavlović i Milovan Tomić u svojim

iskazima nisu rekli istinu u pogledu činjenice da li se on nalazio u dvorištu u kome su streljani civili. Iskazi ta dva svedoka su kontradiktorni u pogledu činjenice da li su se on i optuženi Dragan Medić nalazili iza civila kada su oni izvođeni iz dvorišta. Smatra da su ti svedoci lagali kada su govorili da im neko pretil zbog svedočenja u ovom postupku. Tvrdi da bi se, za slučaj da jeste učestvovao u izvršenju krivičnog dela, branio na sasvim drugačiji način od onog na koji je to činio. Na početku postupka branio bi se ćutanjem, a kasnije bi pokušao da iskontruiše svedočenje svedoka za koje bi bio siguran da bi svedočili u njegovu korist. Verovao je da će Milovan Tomić i Branko Pavlović govoriti istinu, inače ih on nikada ne bi predložio za svedoke. Smatra da je njihov iskaz lažan i nada se da će sud analizom izvedenih dokaza otkriti zašto je to tako. Iskaz svedoka P1 je iskontruisan i neubedljiv. U trenutku ubistva civila taj svedok njega nije poznavao, a dao je i pogrešan opis osobe za koju tvrdi da je bio on. Potpuno je neubedljivo objašnjenje tog svedoka o tome na koji način je saznao njegovo ime i prezime i povezao ga sa pripadnikom *Škorpiona* kojeg opisuje kao osobu oštih crta lica, atletske građe, u zategnutoj uniformi sa podignutom kragmom. Tvrdi da u to vreme uopšte nije bio atletski građen jer zbog prethodne povrede nije mogao da vežba. Nikada nije nosio uniformu koja mu je stajala zategnuta, već je uvek uzimao za broj veću uniformu. Tvrdi da je iskaz svedoka P1 u ovom delu lažan i usmeren da tog svedoka zaštiti od krivične odgovornosti. Svedok Gorana Stoparić ga lažno tereti iz razloga osвете zbog ranijeg sukoba.

Tvrdi da bi, da se kojim slučajem, 28. marta 1999. nalazio u dvorištu gde su streljani civili, te civile odbranio od napada i da bi ih zaštitio od uznemiravanja. U to vreme i sam je imao dete od 10 meseci, a da je učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela ne bi mogao da nastavi da živi normalni svakodnevnim životom.

Predlaže da, u odnosu na njega, sud donese oslobađajuću presudu.

Završna reč optuženog Miodraga Šolaje

Ističe da nikada ne bi mogao da izvrši zločin za koji je optužen. U vreme kada se desilo ubistvo civila u Podujevu/Podujevë bio je veoma mlad, a prethodno je sa 12 godina ostao bez majke, tako da nikako ne bi mogao da puca u decu. Toga dana se uopšte nije nalazio u dvorištu u kome je izvršeno streljanje civila. Sa Draganom Brajićem zvanim *Krcko* bio je na drugom mestu, a taj svedok je to i potvrdio. Svedok Aleksandar Dabić rekao je da ga je u trenutku pucnjave video da izlazi iz kuće u kojoj se nalazio. Iskaz svedoka P1 je netačan i kontradiktoran i na njemu se ne može zasnivati sudska odluka. Svedok Goran Stoparić dao je lažan iskaz iz razloga jer je zbog toga imao materijalnu korist.

Lažno je optužen u ovom predmetu samo iz razloga jer je bez ikakve zaštite, budući da je skoro ostao i bez oca. Nije učinio krivično delo koje mu se stavlja na teret i predlaže da sud u odnosu na njega donese oslobađajuću presudu.

Izricanje presude 18.06.2009.

Sud je nakon većanja i glasanja, utvrdio da su optuženi Željko Đukić, Dragan Medić, Dragana Borojević i Miodrag Šolaja krivi jer su 28. marta 1999, kao pripadnici jedinice *Škorpioni*, koja je bila u sastavu MUP-a Republike Srbije, kršeći pravila međunarodnog prava, po dolasku te jedinice u Podujevo/Podujevë i razmeštanja njenih pripadnika po kućama, u dvorištu kuće porodice Gashi, u ul. Rahmana Morine br.7, zajedno sa osuđenim Sašom Cvjetanom i nekoliko NN pripadnika jedinica u sastavu MUP-a

Republike Srbije, ispalili više projektila u grupu civila, žena i dece, žitelja Podujeva/Podujevë, albanske nacionalnosti sa namerom da ih liše života, usled čega je smrtno stradalo 14 civila od kojih su sedmoro bili maloletni.

Tada je ubijeno sedam žena i to: Shefkate Bogujevci stara 42 godine, Faxhrie Llugalliju, stara 21 godinu, Nafise Llugalliju, stara 55 godina, Sala Bogujevci stara 39 godina, Shehide Bogujevci stara 67 godina, Esma Duriqi stara 69 godina, Fitnete Duriqi stara 36 godina, kao i sedmoro dece: Nora Bogujevci od 14 godina, Shpend Bogujevci od 13 godina, Shpetim Bogujevci od 10 godina, Dafina Duriqi od 9 godina, Arber Duriqi od 7 godina, Mimoza Duriqi od 4 godine i Albion Duriqi od 2 godine. U istom događaju teško je ranjeno petoro dece: Saranda Bogujevci, 13 godina; Fatos Bogujevci, 13 godina; Jehona Bogujevci, 11 godina; Lirije Bogujevci, 9 godina i Genc Bogujevci, 6 godina.

Optuženi su na navedeni način izvršili krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 KZ SRJ, pa je

Veće za ratne zločine, kojim je predsedavala sudija Snežana Nikoli-Garotić osudilo je optuženog Željka Đukića, optuženog Dragana Medića i optuženog Dragana Borojevića osudio na kaznu zatvora u trajanju od po 20 godina, a optuženog Miodraga Šolaju na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

